

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 168

Ediția în limba română

Legislație

Anul 50
28 iunie 2007

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local** 1

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2007/435/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 25 iunie 2007 de instituire a Fondului european de integrare a resortisanților țărilor terțe pentru perioada 2007-2013, ca parte a programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”** 18

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 708/2007 AL CONSILIULUI

din 11 iunie 2007

privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37 și articolul 299 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 6 din tratat, cerințele de protecție a mediului trebuie să fie integrate în definiția și punerea în aplicare a politicilor și a activităților comunitare, în special în vederea promovării dezvoltării durabile.

(2) Acvacultura este un sector în plină dezvoltare care încurajează inovația și explorarea de noi deșeuuri. Diversificarea speciilor crescute este importantă pentru industria acvaculturii, în vederea adaptării producției la condițiile de piață.

(3) În trecut acvacultura a avut de câștigat din punct de vedere economic în urma introducerii speciilor exotice și în urma transferului speciilor absente la nivel local (de exemplu, păstrăvul curcubeu, stridia de Pacific și somonul), iar viitorul obiectiv politic este optimizarea câștigurilor asociate cu introducerea și transferul, evitând în același timp deteriorarea ecosistemelor, împiedicând interacțiunea biologică negativă, inclusiv modificarea genetică, cu populațiile indigene și restricționând răspândirea speciilor nevizate și impacturile în detrimentul habitatelor naturale.

(4) Speciile exotice invadatoare au fost identificate ca una dintre cauzele principale de pierdere a speciilor indigene și de distrugere a biodiversității. În conformitate cu articolul 8 litera (h) din Convenția privind diversitatea biologică (CDB), din care face parte și Comunitatea, fiecare parte contractuală trebuie, pe cât posibil și după caz, să prevină introducerea, să controleze sau să eradicizeze acele specii exotice care pun în pericol ecosistemele, habitatele sau alte specii. În special, Conferința părților la CDB a adoptat Decizia VI/23 privind speciile exotice care amenință ecosistemele, habitatele sau alte specii, în a cărei anexă sunt prevăzute principiile directe pentru prevenirea, introducerea și atenuarea impacturilor acestor specii exotice.

(5) Transferul speciilor din arealul lor natural în zone în care acestea sunt absente la nivel local din motive biogeografice specifice poate prezenta riscuri pentru ecosistemele din zonele respective și trebuie să fie de asemenea reglementat prin prezentul regulament.

(6) Prin urmare, Comunitatea trebuie să își dezvolte propriul cadru pentru a garanta protecția corespunzătoare a habitatelor acvatice față de riscurile asociate cu utilizarea în acvacultură a speciilor neindigene. Acest cadru trebuie să includă proceduri pentru analizarea eventualelor riscuri, luarea de măsuri pe baza principiilor preventive și adoptarea unor planuri de intervenție, unde este cazul. Aceste proceduri trebuie să se bazeze pe experiența acumulată prin cadrele voluntare existente și, în special, pe Codul de conduită al Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) privind introducerile și transferurile de organisme marine și pe Codul de conduită al Comisiei Europene Consultative pentru Pescuitul în Apele Interioare (EIFAC) și Manualul de proceduri pentru analiza introducerii și a transferului de organisme marine și de apă dulce.

⁽¹⁾ JO C 324, 30.12.2006, p. 15.

- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament trebuie să nu aducă atingere Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽¹⁾, Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾, Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽³⁾ și Directivei 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽⁴⁾.
- (8) Eventualele riscuri, care pot fi extinse în unele cazuri, sunt inițial mai evidente la nivel local. Caracteristicile mediilor acvatice locale de pe teritoriul Comunității sunt foarte diverse, iar statele membre dispun de cunoștințele și expertiza corespunzătoare pentru a evalua și administra riscurile care amenință mediile acvatice aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor. Prin urmare, se impune ca punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament să intre în primul rând în responsabilitatea statelor membre.
- (9) Trebuie luat în considerare faptul că mutarea speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local care are loc în instalații închise pentru acvacultură, care sunt sigure și care prezintă un risc scăzut de evadare, nu trebuie supusă unui studiu prealabil de evaluare a riscului asupra mediului.
- (10) Cu toate acestea, în cazurile în care riscurile nu sunt neglijabile și pot afecta alte state membre, trebuie să existe un sistem comunitar pentru consultarea părților interesate și validarea permiselor înainte de acordarea lor de către statele membre. Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾, trebuie să ofere recomandări științifice în cursul consultării, iar Comitetul consultativ pentru pescuit și acvacultură înființat prin Decizia 1999/478/CE a Comisiei ⁽⁶⁾ trebuie să acorde consultanță părților interesate în domeniul acvaculturii și al protecției mediului.
- (11) Anumite specii exotice au fost utilizate în acvacultură pe o perioadă lungă în anumite părți ale Comunității. Prin urmare, activitățile aferente trebuie să beneficieze de un tratament diferențial care să faciliteze dezvoltarea acestora fără nici o altă obligație administrativă suplimentară, cu condiția ca sursa să furnizeze rezerve în care nu sunt

prezente specii nevizate. Statelor membre care doresc să restricționeze utilizarea pe termen lung a acestor specii pe teritoriul lor trebuie să li se permită acest lucru.

- (12) Niciuna dintre dispozițiile prezentului regulament nu împiedică statele membre să reglementeze prin regulamente interne conservarea speciilor exotice sau absente la nivel local în acvarii private sau iazuri de grădină.
- (13) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽⁷⁾.
- (14) Din motive de eficiență, procedura aplicabilă pentru amendamentele la anexele I, II, III și IV la prezentul regulament, necesare pentru adaptarea acestora la progresul tehnic și științific, este procedura de gestionare prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește un cadru de guvernare a practicilor în sectorul acvaculturii în privința speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local, în vederea evaluării și a reducerii la minimum a unui posibil impact al acestora și al oricăror alte specii conexe nevizate asupra habitatelor acvatice, și contribuie în acest fel la dezvoltarea durabilă a sectorului.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică acțiunilor de introducere a speciilor exotice și de transfer al speciilor absente la nivel local în scopul utilizării acestora în acvacultură în cadrul Comunității, care au loc după data intrării în vigoare a prezentului regulament în temeiul articolului 25 alineatul (1).

(2) Prezentul regulament nu se aplică acțiunilor de transfer al speciilor absente la nivel local în cadrul statelor membre, cu excepția cazului în care, în baza unor recomandări științifice, există pericolul ca transferul respectiv să prezinte riscuri pentru mediu. În cazul în care a fost numit un comitet consultativ în temeiul articolului 5, acesta va fi responsabil de evaluarea riscurilor.

⁽⁷⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽¹⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

⁽²⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

⁽³⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

⁽⁵⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽⁶⁾ JO L 187, 20.7.1999, p. 70. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2004/864/CE (JO L 370, 17.12.2004, p. 91).

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor activităților de acvacultură amplasate în jurisdicția statelor membre, indiferent de suprafața sau de caracteristicile acestora. Acesta se aplică tuturor organismelor acvatice de cultură, atât celor exotice, cât și celor absente la nivel local. Se aplică în sectorul acvaculturii care utilizează orice formă de mediu acvatic.

(4) Prezentul regulament nu se aplică deținerii de animale sau plante acvatice ornamentale în magazine de animale de companie, în grădini, în iazuri de grădină sau acvarii care intră sub incidența articolului 6 din Decizia 2006/656/CE a Comisiei din 20 septembrie 2006 de stabilire a condițiilor de sănătate animală și a cerințelor de certificare aplicabile importului de pește pentru scopuri ornamentale⁽¹⁾ sau în spații care sunt dotate cu sisteme de tratare a efluenților care îndeplinesc obiectivele prevăzute la articolul 1.

(5) Prezentul regulament, cu excepția articolelor 3 și 4, nu se aplică speciilor enumerate în anexa IV. Studiul de evaluare a riscurilor de la articolul 9 nu se aplică speciilor enumerate în anexa IV, cu excepția cazului în care statele membre doresc să ia măsuri de restricționare a utilizării speciilor respective pe teritoriul lor.

(6) Mutarea speciilor exotice sau a speciilor absente la nivel local care urmează să aibă loc în instalații închise pentru acvacultură nu va fi supusă unui studiu de evaluare a riscului asupra mediului, cu excepția cazului în care statele membre doresc să ia măsurile corespunzătoare.

(7) Acțiunile de introducere și de transfer în „instalațiile închise pentru acvacultură” pot fi scutite ulterior de cerința de permis menționată în capitolul III, în baza unor informații și a unor recomandări științifice. Se preconizează evoluții în cunoștințele științifice din domeniul biosecurității sistemelor moderne închise, *inter alia*, prin intermediul fondurilor comunitare de cercetare privind speciile exotice. Decizia va fi luată până la 31 martie 2009 cel târziu, prin aplicarea procedurii prevăzute la articolul 24.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „acvacultură” înseamnă activitatea definită la articolul 3 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul European de Pescuit⁽²⁾;
2. „instalație deschisă pentru acvacultură” înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care nu este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care să împiedice evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
3. „instalație închisă pentru acvacultură” înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care implică recircularea apei și care este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care împiedică evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
4. „organisme acvatice” înseamnă toate speciile care trăiesc în apă și care aparțin regnului animal, vegetal sau protista, inclusiv orice componente, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestora, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
5. „organisme poliploide” înseamnă organisme tetraploide induse artificial (4N). Acestea sunt organisme acvatice al căror număr de cromozomi din celule a fost dublat prin tehnici de manipulare celulară;
6. „specii exotice” înseamnă:
 - (a) speciile sau subspeciile de organisme acvatice care trăiesc în afara arealului lor natural și a ariei lor de dispersie potențială;
 - (b) organismele poliploide și speciile hibride fertile în mod artificial, indiferent de arealul lor natural sau de aria lor de dispersie potențială;
7. „speciile absente la nivel local” înseamnă speciile sau subspeciile de organisme acvatice care lipsesc la nivel local într-o zonă din arealul lor natural din motive biogeografice;
8. „specii nevizate” înseamnă speciile sau subspeciile de organisme acvatice care sunt susceptibile de a fi dăunătoare mediului acvatic și care sunt deplasate în mod accidental împreună cu organismele acvatice care sunt introduse sau transferate și care nu includ organismele care cauzează maladii, care sunt reglementate de Directiva 2006/88/CE;
9. „mutare” înseamnă introducere și/sau transfer;
10. „introducere” înseamnă procesul prin care o specie exotică este mutată în mod intenționat într-un mediu din afara arealului său natural pentru a fi utilizată în acvacultură;
11. „transfer” înseamnă procesul prin care o specie absentă la nivel local este mutată în mod intenționat în arealul său natural, pentru a fi utilizată în acvacultură într-o zonă în care nu exista anterior datorită unor motive biogeografice;
12. „diseminare pilot” înseamnă introducerea de specii exotice sau transferul de specii absente la nivel local, la o scară limitată, pentru a evalua interacțiunea din punct de vedere ecologic cu speciile indigene și cu habitatele, pentru a evalua astfel ipotezele cu privire la riscuri;
13. „solicitant” înseamnă o persoană sau o entitate fizică sau juridică care propune să desfășoare activități de introducere sau de transfer de organisme acvatice;
14. „carantină” înseamnă procesul prin care organismele acvatice și oricare dintre organismele lor asociate pot fi conservate în izolare completă de mediul înconjurător;

⁽¹⁾ JO L 271, 30.9.2006, p. 71.

⁽²⁾ JO L 223, 15.8.2006, p. 1.

15. „instalație de carantină” înseamnă o instalație în care pot fi conservate organismele acvatice și oricare dintre organismele lor asociate, în izolare completă de mediul înconjurător;
16. „mutare ordinară” înseamnă mutarea organismelor acvatice dintr-o sursă cu risc scăzut de transfer al speciilor nevizate și care, datorită caracteristicilor organismelor acvatice și/sau metodei de acvacultură utilizată, de exemplu, sistemele închise prevăzute la punctul 3, nu dă naștere unor efecte ecologice adverse;
17. „mutare excepțională” înseamnă orice mutare de organisme acvatice care nu îndeplinește criteriile unei mutări ordinare;
18. „stat membru destinat” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se introduc speciile exotice sau se transferă speciile absente la nivel local;
19. „stat membru expeditor” înseamnă statul membru de pe teritoriul căruia se introduc speciile exotice sau se transferă speciile absente la nivel local.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE GENERALE ALE STATELOR MEMBRE

Articolul 4

Măsurile de evitare a efectelor adverse

Statele membre garantează că iau toate măsurile corespunzătoare pentru a evita efectele adverse asupra biodiversității și, în special, asupra speciilor, a habitatelor și a funcțiilor ecosistemelor care pot apărea din operațiunile de introducere sau de transfer al organismelor acvatice și al speciilor nevizate în acvacultură și din răspândirea acestor specii în natură.

Articolul 5

Procesul de luare a deciziilor și organismele consultative

Statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile (responsabile) să asigure respectarea cerințelor prezentului regulament („autoritatea sau autoritățile competente”). Fiecare autoritate competentă poate numi un comitet consultativ pentru a-i acorda asistență, care include expertiza științifică corespunzătoare („comitetul consultativ”). În cazul în care un stat membru nu numește un comitet consultativ, atunci autoritatea competentă sau autoritățile competente își vor asuma sarcinile desemnate comitetului consultativ în conformitate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL III

PERMISE

Articolul 6

Solicitarea unui permis

(1) Operatorii din sectorul acvaculturii care intenționează să efectueze operații de introducere a speciilor exotice sau de transfer al speciilor absente la nivel local, care nu intră sub

incidența articolului 2 alineatul (5), solicită permisul de la autoritatea competentă a statului membru destinat. Solicitățile pot fi depuse pentru mutări multiple, care urmează să aibă loc pe o perioadă care să nu depășească șapte ani.

(2) Pe lângă cerere, solicitantul depune un dosar, în conformitate cu liniile orientative listate în anexa I. Comitetul consultativ își exprimă opinia dacă cererea conține toate informațiile necesare pentru a evalua dacă mutarea propusă este ordinară sau excepțională și, prin urmare, dacă este admisibilă și informează autoritatea competentă cu privire la opinia sa.

(3) La sfârșitul perioadei permisului, se poate depune o altă cerere de permis prin trimitere la permisul anterior. În cazul în care nu au avut loc efecte adverse documentate asupra mediului, mutarea propusă este clasată drept mutare ordinară.

Articolul 7

Tipuri de mutări propuse

Comitetul consultativ își formulează avizul cu privire la măsura în care mutarea propusă este ordinară sau excepțională și dacă diseminarea trebuie precedată de carantină sau de o diseminare pilot și informează autoritatea competentă cu privire la opinia sa.

Articolul 8

Mutarea ordinară

În cazul unor mutări ordinare, autoritatea competentă poate acorda un permis, indicând, unde este cazul, cerințele de carantină sau de diseminare pilot prevăzute în capitolele IV și V.

Articolul 9

Mutarea excepțională

(1) În cazul mutărilor excepționale, are loc un studiu de evaluare a riscurilor asupra mediului conform prevederilor de la anexa II. Autoritatea competentă decide dacă solicitantul sau un organism independent este responsabil de efectuarea unui studiu de evaluare a riscurilor asupra mediului și cine suportă costurile.

(2) În baza studiului de evaluare a riscurilor asupra mediului, comitetul consultativ informează autoritatea competentă cu privire la riscuri, prin utilizarea formularului de raport de sinteză prevăzut în anexa II partea 3. În cazul în care comitetul consultativ consideră că riscul este scăzut, autoritatea competentă poate acorda permisul fără îndeplinirea altor formalități.

(3) În cazul în care comitetul consultativ consideră că riscul asociat cu mutarea propusă a organismelor acvatice este ridicat sau mediu în sensul anexei II partea 1, acesta analizează cererea consultându-se cu solicitantul pentru a constata dacă există proceduri de atenuare sau tehnologii disponibile de reducere a nivelului riscului la scăzut. Comitetul consultativ prezintă autorității competente rezultatele analizei sale, cu detalii privind nivelul riscului și cu specificații privind motivele de reducere a riscului, prin completarea formularului prevăzut în anexa II partea 3.

(4) Autoritatea competentă poate emite permise pentru mutări ordinare doar în cazul în care studiul de evaluare a riscului, inclusiv măsurile de atenuare, prezintă un risc scăzut pentru mediu. Orice respingere a unei cereri de acordare a unui permis trebuie să fie motivată în mod corespunzător cu argumente științifice și, în cazurile în care informațiile științifice nu sunt suficiente, în temeiul principiului precauției.

Articolul 10

Perioada de decizie

(1) Solicitantul este informat în scris într-o perioadă de timp rezonabilă cu privire la decizia de emitere sau de respingere a permisului și, în orice caz, în termen de cel mult șase luni de la data cererii, cu excepția cazului în care un solicitant furnizează informații suplimentare, în cazul în care comitetul consultativ le solicită.

(2) Statele membre care sunt semnatare ale ICES pot solicita ca cererile și studiile de evaluare a riscului privind organismele marine să fie examinate de ICES înainte de emiterea unei opinii de către comitetul consultativ. În acest caz se acordă o perioadă suplimentară de șase luni.

Articolul 11

Mutări care afectează state membre învecinate

(1) În cazul în care efectele potențiale sau confirmate asupra mediului ale mutării unor organisme marine, care fac obiectul unei cereri, sunt susceptibile de a afecta alte state membre, autoritatea competentă notifică statul sau statele membre respective și Comisia despre intenția sa de a acorda un permis. În acest scop, acestea transmit un proiect de decizie însoțit de o expunere de motive și o sinteză a studiului de evaluare a riscului în conformitate cu prevederile de la anexa II partea 3.

(2) În termen de două luni de la data notificării, celelalte state membre implicate pot prezenta Comisiei observații scrise.

(3) În termen de șase luni de la data notificării, după consultarea Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), înființat în temeiul articolului 33 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, și a Comitetului consultativ pentru pescuit și acvacultură înființat prin Decizia 1999/478/CE, Comisia confirmă, respinge sau modifică decizia de acordare a permisului.

(4) În termen de 30 de zile de la data deciziei Comisiei, statele membre implicate pot sesiza Consiliul în legătură cu decizia respectivă. După o perioadă suplimentară de 30 de zile, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să ia o decizie diferită.

Articolul 12

Retragerea permisului

Autoritatea competentă poate retrage în orice moment permisul, cu titlu temporar sau permanent, în cazul apariției unor

evenimente neprevăzute cu efecte negative asupra mediului sau a populațiilor indigene. Orice retragere a unei cereri de acordare a unui permis trebuie să fie motivată în mod corespunzător din punct de vedere științific, iar, în cazul în care informațiile științifice nu sunt suficiente, în temeiul principiului precauției și prin respectarea normelor administrative interne.

CAPITOLUL IV

CONDIȚII DE INTRODUCERE DUPĂ EMITEREA PERMISULUI

Articolul 13

Conformitatea cu alte dispoziții comunitare

Un permis poate fi emis pentru o introducere, în conformitate cu prezentul regulament, doar în cazul în care este evident că dispozițiile din orice alt act legislativ pot fi respectate și, în special:

- (a) condițiile sanitare aplicabile animalelor prevăzute în Directiva 2006/88/CE privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură;
- (b) condițiile prevăzute în Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ⁽¹⁾.

Articolul 14

Diseminarea în instalații pentru acvacultură, în cazul introducerilor ordinare

În cazul introducerilor ordinare, diseminarea organismelor acvatice în instalațiile deschise sau închise pentru acvacultură este permisă fără carantină sau diseminare pilot, cu excepția cazului în care autoritatea competentă decide în mod contrar, în baza unei recomandări făcute de comitetul consultativ. Mutările de la o instalație închisă pentru acvacultură la o instalație deschisă pentru acvacultură nu sunt considerate ordinare.

Articolul 15

Diseminarea în instalații deschise pentru acvacultură, în cazul introducerilor excepționale

(1) În cazul introducerilor excepționale, diseminarea organismelor acvatice în instalații deschise pentru acvacultură se află sub rezerva, după caz, a condițiilor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Organismele acvatice sunt plasate într-o instalație de carantină special amenajată pe teritoriul Comunității, în conformitate cu condițiile prevăzute în anexa III, în scopul constituirii unui stoc de material de reproducere.

⁽¹⁾ JO L 169, 10.7.2000, p. 1.

(3) Instalația de carantină poate fi localizată într-un alt stat membru decât statul membru destinat, cu condiția ca toate statele membre implicate să fie de acord și ca această opțiune să fie inclusă în studiul de evaluare a riscului asupra mediului prevăzut la articolul 9.

(4) După caz, doar descendenții organismelor acvatice introduse pot fi utilizați în instalațiile pentru acvacultură de pe teritoriul statului membru destinat, cu condiția să nu fie descoperite specii nevizate în timpul procesului de carantină. Rezervele de organisme adulte pot fi eliberate în cazul în care organismele nu se reproduc în captivitate sau sunt complet sterile din punct de vedere reproductiv, cu condiția să se confirme absența speciilor nevizate dăunătoare.

Articolul 16

Diseminarea pilot în instalații deschise pentru acvacultură

Autoritatea competentă poate solicita ca diseminarea organismelor acvatice în sistemele deschise de acvacultură să fie precedată de o diseminare pilot, sub rezerva unor limitări și a unor măsuri preventive în baza recomandărilor și a sugestiilor comitetului consultativ.

Articolul 17

Planuri de intervenție

Pentru toate introducerile ordinare și diseminările pilot, solicitantul întocmește un plan de intervenție care este supus aprobării autorității competente, care include, *inter alia*, eliminarea speciilor introduse din mediu sau reducerea acestora în densitate, în cazul unor evenimente neprevăzute cu efecte negative asupra mediului sau asupra populațiilor indigene. În cazul apariției unui astfel de eveniment, planurile de intervenție sunt puse în aplicare imediat, iar permisul poate fi retras temporar sau permanent, conform articolului 12.

Articolul 18

Monitorizarea

(1) După diseminarea lor în instalațiile deschise pentru acvacultură, speciile exotice sunt monitorizate pe o perioadă de doi ani sau pe parcursul unei întregi generații, dacă aceasta din urmă se întinde pe o perioadă mai lungă, astfel încât să se poată evalua dacă impacturile corespund sau nu previziunilor făcute sau dacă există impacturi suplimentare sau diferite. Nivelul de răspândire sau de limitare a speciei este studiat separat. Autoritatea competentă decide dacă solicitantul deține expertiza corespunzătoare sau dacă e nevoie de un alt organism care să efectueze monitorizarea.

(2) Sub rezerva opiniei comitetului consultativ, autoritatea competentă poate solicita perioade de monitorizare mai lungi pentru a putea evalua efectele pe termen lung asupra ecosistemului, care nu pot fi detectate ușor în perioada prevăzută la alineatul (1).

(3) Comitetul consultativ analizează rezultatele programului de monitorizare și notează în special orice eveniment care nu a fost

anticipat corect în studiul de evaluare a riscului asupra mediului. Rezultatele acestei evaluări sunt transmise autorității competente care include rezumatul rezultatelor în registrul național înființat în temeiul articolului 23.

CAPITOLUL V

CONDIȚIILE DE TRANSFER DUPĂ EMITEREA PERMISULUI

Articolul 19

Conformitatea cu alte dispoziții comunitare

Un permis pentru un transfer poate fi emis în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care este evident că dispozițiile din orice alt act legislativ pot fi respectate și, în special:

- (a) condițiile sanitare aplicabile animalelor prevăzute în Directiva 2006/88/CE;
- (b) condițiile prevăzute în Directiva 2000/29/CE.

Articolul 20

Transferul excepțional în instalații deschise pentru acvacultură

În cazul transferurilor excepționale în instalații deschise pentru acvacultură, autoritatea competentă poate solicita ca diseminarea organismelor acvatice să fie precedată de o diseminare pilot, cu limitări și măsuri preventive specifice în baza recomandărilor și a sugestiilor comitetului consultativ.

Articolul 21

Carantina

Statul membru destinat poate solicita carantina în cazuri excepționale și sub rezerva aprobării Comisiei, în temeiul articolului 15 alineatele (2), (3) și (4), înainte de diseminarea speciilor din mutări excepționale în instalații deschise pentru acvacultură. Cererea de aprobare adresată Comisiei indică motivele pentru care se solicită carantina. Comisia răspunde acestor cereri în termen de 30 de zile.

Articolul 22

Monitorizarea în urma transferului

În urma unui transfer excepțional, speciile sunt monitorizate în conformitate cu articolul 18.

CAPITOLUL VI

REGISTRUL

Articolul 23

Registrul

Statele membre țin evidența introducerilor și a transferurilor într-un registru care conține în ordine cronologică toate cererile făcute și documentația aferentă colectată înainte de emiterea unui permis și pe durata perioadei de monitorizare.

Registrul este pus gratuit la dispoziția statelor membre și a publicului în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

În vederea facilitării schimbului de informații conținute în registrele statelor membre, se prevede instituirea unui sistem de informații specific, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Normele metodologice și adaptarea la progresul tehnic

(1) Amendamentele la anexele I, II, III și IV și dispozițiile respective necesare pentru adaptarea lor la progresul tehnic și științific se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002.

(2) Pentru ca o specie să fie inclusă în anexa IV, organismul acvatic trebuie să fi fost utilizat în acvacultură o perioadă lungă de timp (cu relevanță pentru ciclul său de viață) în anumite părți din Comunitate, fără efecte adverse, iar introducerile și transferurile trebuie să poată avea loc fără mutarea simultană a unor specii nevizate dăunătoare.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, normele care pun în aplicare condițiile necesare pentru includerea speciilor în anexa IV conform dispozițiilor de la alineatul (2).

(4) După adoptarea de către Comisie a normelor de punere în aplicare menționate la alineatul (3), statele membre pot solicita Comisiei adăugarea de specii în anexa IV, prin utilizarea procedurii menționate la alineatul (1). Statele membre pot furniza date științifice pentru a dovedi compatibilitatea cu criteriile relevante de adăugare a speciilor în anexa IV. Comisia decide în termen de cinci luni de la primirea cererilor în privința conformității acestora, cu excepția cazului în care statul membru furnizează informații suplimentare, în cazul în care Comisia solicită acest lucru.

(5) Cu toate acestea, cererile statelor membre de adăugare a unor specii în anexa IV primite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sunt soluționate înainte de 1 ianuarie 2009.

(6) Statele membre respective pot propune în privința regiunilor lor ultraperiferice, astfel cum se menționează la articolul 299 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ca adăugarea de specii să fie inclusă într-o parte separată în anexa IV.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică după șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului Comisiei privind normele de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (3), dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2009.

(2) Cu toate acestea, dispozițiile de la capitolul I și capitolul II și, de asemenea, de la articolul 24 intră în aplicare de la data intrării în vigoare a regulamentului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 11 iunie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

ANEXA I

PUNEREA ÎN APLICARE

(Liniile orientative pentru dosar urmează să fie completate de solicitant conform prevederilor de la articolul 6)

Dacă este posibil, informațiile trebuie să fie însoțite de publicații din literatura de specialitate din domeniul științei și de note de trimitere la comunicări personale cu autoritățile științifice și experții din domeniul pescuitului. Solicitanții sunt sfătuiți să facă distincția dintre mutările către instalații „deschise” sau „închise” pentru acvacultură.

În sensul prezentei anexe, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, și nu o introducere, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

A. Rezumat

Prezentați un rezumat al documentului incluzând o descriere a propunerii, eventualele impacturi asupra speciilor indigene și asupra habitatelor acestora și măsurile de atenuare pentru reducerea la minimum a eventualelor impacturi asupra speciilor indigene.

B. Introducere

1. Denumirea (de uz general și cea științifică) a organismului care face obiectul unei introduceri sau al unui transfer, indicând genul, specia, subspecia sau, după caz, orice clasificare taxonomică inferioară.
2. Descrieți caracteristicile, inclusiv caracteristicile distinctive, ale organismului. Includeți un desen științific sau o fotografie.
3. Descrieți istoricul acestui organism în ceea ce privește acvacultura, punerea sa în valoare sau alte introduceri ale căror subiect a fost (după caz).
4. Descrieți obiectivele și motivele introducerii propuse și explicați de ce obiectivul nu poate fi realizat prin utilizarea unei specii indigene.
5. Ce alte strategii alternative ați luat în considerare pentru îndeplinirea obiectivelor din propunere?
6. Care este zona geografică a introducerii propuse? Descrieți habitatele, ecosistemul și starea de protecție a mediului destinat. Includeți o hartă.
7. Descrieți numărul de organisme care fac obiectul introducerii (la început, la final). Proiectul poate fi împărțit în mai multe etape? Dacă da, câte organisme sunt implicate în fiecare etapă?
8. Descrieți sursa/sursele stocului (instalației) și stocul genetic (dacă este cunoscut).

C. Informații privind ciclul biologic al speciilor care urmează să fie introduse – pentru fiecare stadiu al ciclului

1. Descrieți arealul natural și modificările survenite datorită introducerilor.
2. Stocul din care provin speciile care fac obiectul introducerii/transferului are vreo legătură cu vreo specie nevizată cunoscută?
3. Care este aria de distribuție a acestor specii nevizate în aria de origine a stocului care face obiectul introducerii/transferului?
4. Indicați locațiile unde specia a fost introdusă anterior și descrieți efectele ecologice asupra mediului din zona destinată (animale de pradă, victime, competitori și/sau elemente structurale/funcționale ale habitatului).
5. Ce factori limitează arealul natural al speciei?
6. Descrieți elementele de toleranță psihologică (calitatea apei, temperatura, nivelul de oxigen și salinitatea) la fiecare stadiu al ciclului biologic (primele stadii biologice, stadiul adult și stadiul de reproducție).

7. Descrieți preferințele și toleranțele în ceea ce privește habitatul pentru fiecare stadiu al ciclului biologic.
8. Descrieți funcția de reproducere a organismului.
9. Descrieți comportamentul migrator.
10. Descrieți preferințele alimentare pentru fiecare stadiu al ciclului biologic.
11. Descrieți rata de creștere și durata de viață (de asemenea, în zona care face obiectul introducerii propuse, dacă sunt cunoscute).
12. Care este vârsta sau categoria de vârstă a speciei respective?
13. Descrieți trăsăturile comportamentale (din punct de vedere social, teritorial, al agresivității).

D. Interacțiunea cu speciile indigene

1. Care este potențialul de supraviețuire și de aclimatizare al organismului introdus în cazul în care evadează? (Această întrebare se aplică mutărilor care au ca destinație instalațiile deschise și închise pentru acvacultură.)
2. Ce tip de habitat sau habitate este potrivit pentru specia introdusă în aria de introducere propusă și în ce mod va afecta speciile vulnerabile, amenințate sau pe cale de dispariție deja prezente acolo? (Indicați dacă aria de introducere propusă include și apele vecine).
3. Indicați speciile indigene a căror nișă se va suprapune cu cea a speciei introduse. Există anumite resurse ecologice neutilizate care pot fi de folos speciei?
4. Care va fi regimul alimentar al organismului introdus în mediul destinat?
5. Acest regim alimentar va avea vreun efect advers asupra ecosistemului destinat?
6. Organismele introduse vor supraviețui și vor reuși să se reproducă în zona propusă de introducere sau va fi nevoie să se recurgă la populări anuale? (Această întrebare se aplică speciilor care nu sunt destinate instalațiilor închise pentru acvacultură).
7. Va avea loc un proces de hibridare între organismele introduse și cele indigene? Este posibil ca introducerea propusă să aibă ca rezultat dispariția la nivel local a unor specii indigene sau a unor stocuri? Este posibil ca organismele introduse să afecteze în vreun fel comportamentul reproductiv și locul de reproducere a speciilor indigene?
8. Este posibil ca introducerea propusă să aibă ca rezultat un eventual impact asupra habitatului sau a calității apei?

E. Mediul destinat și apele vecine

1. Furnizați informații privind caracteristicile fizice ale mediului destinat și ale apelor vecine, ca, de exemplu, temperaturile sezoniere, salinitatea, turbiditatea apelor, oxigenul dizolvat, pH-ul, elementele nutritive și metalele. Acești parametri respectă toleranțele/preferințele speciei care urmează a fi introdusă, inclusiv condițiile necesare pentru reproducere?
2. Furnizați lista de specii (principalele vertebrate, nevertebrate și plante acvatice) din apele destinate.
3. Furnizați informații privind habitatul din aria de introducere, inclusiv apele vecine, și identificați habitatele principale. Care dintre acești parametri respectă toleranțele/preferințele organismelor care urmează să fie introduse? Este posibil ca organismele introduse să perturbe vreunul dintre habitatele menționate?
4. Descrieți barierele naturale sau artificiale care ar trebui să împiedice deplasarea organismelor introduse către apele adiacente.

F. Monitorizarea

Descrieți planurile de monitorizare a reușitei operațiunii de introducere propusă și modul în care vor fi evaluate impacturile negative asupra speciilor indigene și a habitatelor acestora.

G. Planul de gestionare

1. Descrieți planul de gestionare pentru introducerea propusă. Descrierea trebuie să conțină următoarele informații, fără a se limita la acestea:
 - (a) măsurile luate pentru a se asigura că nici o altă specie (specii nevizate) nu s-a infiltrat în lotul transportat;
 - (b) cine va avea permisiunea să utilizeze organismele propuse și în ce termeni și condiții;
 - (c) precizați dacă introducerea propusă va fi precedată de o etapă precomercială.
 - (d) descrieți planul de intervenție pentru evacuarea speciei;
 - (e) descrieți planul de asigurare a calității pentru propunere; și
 - (f) alte cerințe legislative care trebuie respectate.
2. Descrieți măsurile luate din punctul de vedere al gestionării și în materie chimică și biofizică pentru prevenirea evadării accidentale a organismului și a speciilor nevizate și a stabilirii acestora în ecosisteme destinate nevizate. Furnizați detalii privind sursa de apă, destinația efluenților, tratarea efluenților, proximitatea unor canalizări pluviale, lupta contra animalelor de pradă, securitatea amplasamentului și măsurile luate pentru prevenirea evadărilor, după caz.
3. Descrieți planurile de intervenție prevăzute în eventualitatea unei diseminări neintenționate, accidentale sau neautorizate a organismelor respective începând de la crescătorie și până la instalațiile de creștere sau o extindere accidentală sau neașteptată a ariei de colonizare după diseminare.
4. În cazul în care propunerea are ca obiect crearea unei exploatații piscicole, furnizați detalii despre obiectivul acesteia. Care sunt beneficiarii acestei exploatații piscicole? Furnizați detalii privind planul de gestionare și, după caz, precizați modificările la planurile de gestionare pentru speciile care vor fi afectate.

H. Date comerciale

1. Precizați numele proprietarului și/sau denumirea societății comerciale, numărul permisului de acvacultură și licența comercială (după caz) sau denumirea organismului guvernamental sau a ministerului, inclusiv persoana de contact, telefon, fax și e-mail.
2. Faceți o prezentare privind viabilitatea economică a proiectului propus.

I. Referințe

1. Furnizați o bibliografie completă a tuturor referințelor citate pe parcursul pregătirii cererii.
 2. Furnizați o listă cu numele și adresele autorităților științifice și ale experților consultați din domeniul pescuitului.
-

ANEXA II

Procedurile și elementele minime care trebuie abordate în studiul de evaluare a riscului asupra mediului conform prevederilor de la articolul 9

În vederea evaluării riscurilor asociate cu introducerea sau transferul de organisme acvatice, este necesar să se estimeze probabilitatea ca aceste organisme să se aclimatizeze și consecințele acestei aclimatizări.

Procesul ia în considerare principalele componente ale mediului. Este vorba despre o abordare standardizată de evaluare a riscului de apariție a unor efecte din punct de vedere genetic și ecologic, precum și a potențialului de introducere a unei specii nevizate care ar putea afecta speciile indigene din apele destinate propuse.

Acest proces de evaluare nu trebuie să pună accentul pe cote, ci pe informațiile biologice detaliate și orice alte informații justificatoare. În cazul unei incertitudini științifice, se aplică principiul precauției.

În sensul prezentei anexă, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

PARTEA 1

PROCESUL DE EVALUARE A RISCULUI DIN PUNCT DE VEDERE ECOLOGIC ȘI GENETIC*Etapa 1***Probabilitatea de aclimatizare și răspândire dincolo de aria de introducere propusă**

Caz	Probabilitate (R, M, S) ⁽¹⁾	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN) ⁽²⁾	Observații în sprijinul evaluării ⁽³⁾
Specia introdusă sau transferată, după ce a evadat sau s-a răspândit, reușește să colonizeze aria de introducere propusă și să mențină în zona respectivă o populație care nu se află sub controlul instalației pentru acvacultură			
Specia introdusă sau transferată, după ce a evadat sau s-a răspândit, se extinde dincolo de aria de introducere propusă			
Cotă finală ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ R = ridicată, M = medie, S = scăzută

⁽²⁾ AS = absolut sigur, RS = relativ sigur, RN = relativ nesigur, AN = absolut nesigur

⁽³⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽⁴⁾ Cota finală pentru probabilitatea de aclimatizare și răspândire are valoarea elementului cu cota cea mai mică (de exemplu, o cotă ridicată și scăzută pentru elementele de mai sus ar avea ca rezultat o cotă finală scăzută). De asemenea, ambele cazuri – probabilitatea ca organismul să reușească să se colonizeze și ca populația să reușească să se mențină în aria de introducere propusă (fie într-un mediu amenajat, cum ar fi o instalație, fie într-un habitat natural) și probabilitatea să se răspândească dincolo de granițele ariei de introducere (estimată conform indicațiilor de mai sus) – trebuie să aibă loc pentru ca organismul să se stabilească dincolo de granițele ariei de introducere.

Cota finală pentru gradul de certitudine are valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine (de exemplu, cotele „absolut sigur” și „relativ sigur” ar avea ca rezultat cota finală „relativ sigur”). Trebuie luate în considerare și caracterul nociv al aclimatizării și al răspândirii organismului, precum și raportul dintre riscuri și beneficii, în procesul de determinare a cotei finale.

*Etapa 2***Consecințele procesului de aclimatizare și răspândire**

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Amestecul genetic cu populațiile locale duce la o pierdere a diversității genetice			

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Concurența (alimentație, spațiu) cu populațiile indigene sau prădarea acestora duce la dispariția lor			
Alte cazuri nedorite de natură ecologică			
Unele dintre cazurile sus-menționate persistă chiar după evacuarea speciei introduse			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.
⁽²⁾ Cota finală pentru consecințele procesului de aclimatizare și de răspândire are valoarea elementului (probabilitate individuală) cu cota cea mai ridicată, iar cota finală pentru gradul de certitudine are valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 3

Potențialul de risc asociat cu speciile exotice și speciile absente la nivel local

În baza evaluărilor de la etapele 1 și 2 se acordă o singură valoare:

Componentă	Potențialul de risc (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Aclimatizarea și răspândirea (etapa 1)			
Consecințele ecologice (etapa 2)			
Cota finală a potențialului de risc la nivel global ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.
⁽²⁾ În cazul în care nu există o creștere a probabilității între cele două evaluări (de exemplu, dacă riscul de aclimatizare și de răspândire este ridicat, iar riscul de consecințe ecologice este mediu, riscul final este estimat la valoarea cea mai ridicată dintre cele două valori, și anume ridicat). În cazul în care există o creștere a probabilității între cele două valori (de exemplu, o combinație între ridicat și scăzut) valoarea finală este medie.

Rezultatul acestei evaluări va fi exprimat în funcție de gradul de risc, după cum urmează:

Mutare cu risc ridicat:

- prezintă un risc ridicat de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- funcționează în regim de cultură, ceea ce ar putea crește riscul unei asemenea deteriorări;
- implică o instalație pentru acvacultură care comercializează animale acvatice vii pentru cultură sau repopulare;
- prin urmare mutarea prezintă un motiv serios de îngrijorare (sunt necesare măsuri majore de atenuare). Se recomandă respingerea propunerii, cu excepția cazului în care se pot introduce proceduri de atenuare pentru reducerea riscului la nivel scăzut.

Mutare cu risc mediu:

- prezintă un risc mediu de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- funcționează în regim de cultură, ceea ce nu ar crește neapărat riscul unei asemenea deteriorări, având în vedere speciile și condițiile de limitare;
- implică o instalație pentru acvacultură care își comercializează produsele pentru consum uman;

- (d) prin urmare, mutarea prezintă un motiv mediu de îngrijorare. Se recomandă respingerea propunerii, cu excepția cazului în care se pot introduce proceduri de atenuare pentru reducerea riscului la nivel scăzut.

Mutarea cu risc scăzut:

- (a) prezintă un risc scăzut de deteriorare a biodiversității din cauza răspândirii și a altor consecințe ecologice;
- (b) funcționează în regim de cultură, ceea ce nu ar crește riscul unei asemenea deteriorări;
- (c) implică o instalație pentru acvacultură care își comercializează produsele doar pentru consum uman;
- (d) prin urmare mutarea prezintă un motiv neglijabil de îngrijorare. Se recomandă aprobarea propunerii. Nu este nevoie de măsuri de atenuare.

Propunerea poate fi aprobată astfel cum a fost prezentată (fără măsuri de atenuare) doar în cazul în care potențialul de risc per total este estimat la o valoare scăzută și în cazul în care gradul global de certitudine evaluat pentru riscul global este stabilit la valoarea „absolut sigur” sau „relativ sigur”.

În cazul în care, în urma unei prime analize, riscului global i se atribuie o valoare ridicată sau medie, atunci trebuie încorporate în cerere propuneri de limitare sau de atenuare, care vor face obiectul unei evaluări ulterioare a riscului până când cota finală pentru riscul global are o valoare scăzută cu o evaluare absolut sigură sau relativ sigură. Descrierea acestor etape suplimentare, împreună cu specificații detaliate ale măsurilor de limitare sau de atenuare, vor deveni parte integrală din studiul de evaluare a riscului.

PARTEA 2

PROCESUL DE EVALUARE A SPECIILOR NEVIZATE

Etapa 1

Probabilitatea de aclimatizare și de răspândire a speciilor nevizate dincolo de aria de introducere propusă

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
O specie nevizată este introdusă ca urmare a introducerii sau a transferului de organisme acvatice			
Specia nevizată astfel introdusă găsește un habitat sau un organism gazdă			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală a probabilității are valoarea elementului cu cota cea mai scăzută, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 2

Consecințele aclimatizării și ale răspândirii speciilor nevizate

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Speciile nevizate sunt în concurență cu populațiile indigene sau le prădează, ceea ce poate duce la dispariția acestora			
Amestecul genetic al speciilor nevizate cu populațiile locale duce la o pierdere a diversității genetice			
Alte cazuri nedorite de natură ecologică sau patologică			

Caz	Probabilitate (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Unele dintre cazurile sus-menționate persistă chiar după evacuarea speciei nevizate			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală pentru consecințe are valoarea cotei de risc cele mai ridicate, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Etapa 3

Potențialul de risc asociat cu speciile nevizate

În baza evaluărilor efectuate la etapele 1 și 2 se acordă o singură valoare:

Componentă	Potențial de risc (R, M, S)	Grad de certitudine (AS, RS, RN, AN)	Observații în sprijinul evaluării ⁽¹⁾
Aclimatizarea și răspândirea (etapa 1)			
Consecințele ecologice (etapa 2)			
Cotă finală ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Evaluatorul este invitat să consulte liniile directoare care figurează în anexele A și B din Codul de conduită al ICES.

⁽²⁾ Cota finală a potențialului de risc are valoarea elementului cu cota de risc cea mai scăzută, iar cota finală pentru gradul de certitudine are de asemenea valoarea elementului cu gradul cel mai scăzut de certitudine.

Condițiile aplicabile studiului de evaluare a potențialului de risc asociat cu speciile exotice (partea 1) trebuie aplicate de asemenea *mutatis mutandis* la potențialul de risc asociat cu speciile nevizate (partea 2), inclusiv la obligația de introducere a măsurilor de limitare și atenuare.

PARTEA 3

STUDIUL DE EVALUARE GENERALĂ A RISCURILOR ASUPRA MEDIULUI – RAPORTUL DE SINTEZĂ

- Istoricul, contextul și motivele cererii:
 - Informații sintetizate privind studiul de evaluare a riscurilor
 - Rezumatul studiului de evaluare a riscurilor ecologice și genetice
 - Rezumatul studiului de evaluare a riscurilor asociate cu speciile nevizate
- Observații:
- Măsuri de atenuare:
- Concluzia privind potențialul de risc la nivel global prezentat de organism:
- Avize prezentate autorității competente:

ANEXA III

Carantina

Carantina este metoda prin care animalele sau plantele vii și orice organisme asociate acestora sunt păstrate în izolare totală față de mediul înconjurător în vederea prevenirii impactului acestora asupra speciilor sălbatice sau de cultură și a modificărilor nedorite asupra ecosistemelor naturale.

Este necesar să se păstreze în carantină speciile exotice sau speciile absente la nivel local pe o perioadă suficient de lungă încât să se poată detecta toate speciile nevizate și să se confirme absența agenților patogeni sau a bolilor. Construcția unității de carantină trebuie să respecte specificațiile stabilite de autoritatea competentă din statul membru în care este situată, care este responsabilă de aprobarea acesteia. Durata perioadei de carantină trebuie indicată pe permis. În cazul în care instalația nu este situată pe teritoriul statului membru destinat, comitetul consultativ responsabil de instalație și comitetul consultativ din statul membru destinat trebuie să cadă de acord asupra duratei.

Operatorii trebuie să gestioneze instalațiile de carantină în conformitate cu condițiile care urmează. De asemenea, operatorul trebuie să dispună de un program de asigurare a calității și de un manual tehnic.

În sensul prezentei anexe, pentru orice cerere care are ca obiect un transfer propus, termenii „introducere”/„introdus” se înlocuiesc cu termenii „transfer”/„transferat”.

Instalații de evacuare a efluenților și a deșeurilor

Efluenții și deșeurile generate în cadrul instalației trebuie tratate astfel încât să permită distrugerea efectivă a tuturor speciilor nevizate și a organismelor asociate prezente. Pentru asigurarea funcționării și a limitării absolute, sistemele de tratare a efluenților trebuie echipate cu dispozitive de rezervă cu securitate integrată.

Efluenții și deșeurile tratate pot conține substanțe care sunt dăunătoare mediului (de exemplu, agenți antivegetativi) și acestea trebuie eliminate astfel încât să se reducă la minimum impactul asupra mediului.

Trebuie elaborat un plan detaliat al sistemului de tratare a efluenților și a deșeurilor solide, care să cuprindă o listă cu membrii personalului responsabili de activitățile de tratare și de coordonare. Sistemul trebuie monitorizat pentru asigurarea unei funcționări eficiente și detectarea prematură a unor eventuale disfuncționalități.

Separarea fizică

Limitarea implică faptul că organismele care fac obiectul transferului sunt izolate de celelalte organisme. Această dispoziție exclude speciile santinelă a căror prezență are ca scop chiar testarea efectelor produse de speciile introduse. Trebuie împiedicat accesul păsărilor, al altor animale, al agenților patogeni și al agenților de contaminare.

Personalul

Accesul la instalație trebuie restricționat la personalul abilitat și instruit în mod corespunzător. Încălțăminte, mâinile și orice materiale utilizate în cadrul instalației trebuie dezinfectate (a se vedea mai jos) înainte de părăsirea unității.

Echipamente

La primirea lor, organismele în orice stadiu al ciclului lor biologic, rezervoarele, apa, containerele de transport maritim și echipamentele care au intrat în contact cu speciile introduse, inclusiv vehiculele de transport, trebuie să fie manipulate astfel încât să se împiedice evadarea în afara instalației a acestor specii sau a speciilor asociate nevizate. Toate materialele de transport și împachetare trebuie dezinfectate sau arse, în cazul în care arderea acestor materiale este autorizată.

Mortalitatea și eliminarea organismelor moarte

Trebuie ținută evidența zilnică a cazurilor de mortalitate și trebuie să fie pusă la dispoziția autorității competente pentru inspecție. Toate organismele moarte trebuie păstrate la locul respectiv. Organismele moarte, țesuturile sau cochiliile acestora nu pot fi eliminate decât după ce au fost supuse unui tratament aprobat care să asigure dezinfectarea integrală. În acest scop pot fi utilizate tratamente termice, ca, de exemplu, tratarea în autoclavă sau sterilizarea chimică.

Cazurile de mortalitate trebuie raportate autorității competente, iar statele membre trebuie să investigheze cauza mortalității în timp util. Organismele moarte trebuie depozitate, transportate și eliminate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾.

Inspekția și depistarea

Trebuie efectuate inspekții regulate în vederea detectării prezenței unor specii nevizate. Dacă se constată prezența unei specii nevizate sau dacă sunt detectate boli sau paraziți la un organism, care nu au fost depistați în prealabil, trebuie luate măsurile necesare pentru redresarea situației. Aceste acțiuni pot include și distrugerea organismelor respective și dezinfectarea instalației.

Durata

Durata perioadei de carantină variază în funcție de organismul avut în vedere, sezonalitatea speciei nevizate avute în vedere și condițiile de creștere.

Ținerea registrelor

Instalațiile de carantină trebuie să țină o evidență exactă a următoarelor aspecte:

- orele de intrare/ieșire a personalului;
- numărul cazurilor de mortalitate și metoda de depozitare sau de eliminare a organismelor moarte;
- operațiunile de tratare a apelor de consum, precum și a efluenților;
- prezentarea de eșantioane experților pentru testarea speciilor nevizate;
- orice anomalie survenită în funcționarea instalației de carantină (pene de curent, deteriorări ale clădirii, intemperii grave etc.).

Dezinfectarea

Procesul de dezinfectare constă în aplicarea de dezinfectanți într-o concentrație corespunzătoare și pe o perioadă suficientă pentru a ucide organismele dăunătoare. Tipurile și concentrațiile de dezinfectanți care trebuie utilizate pentru dezinfectarea instalației de carantină trebuie să permită sterilizarea integrală a apelor marine și a celor dulci. Pentru dezinfecțiile de rutină ale instalațiilor trebuie folosite aceleași concentrații. Se recomandă neutralizarea tuturor dezinfectanților înainte de diseminarea lor în mediul înconjurător, iar instalațiile care utilizează ape marine trebuie să trateze oxidanții reziduali produși în cursul operațiunilor de dezinfecție chimică. În caz de urgență, cum ar fi detectarea unui parazit sau a unui agent patogen importat, trebuie să fie disponibile cantități suficiente de dezinfectant pentru tratarea în întregime a instalației.

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2006 al Comisiei (JO L 379, 28.12.2006, p. 98).

ANEXA IV

Lista speciilor prevăzute la articolul 2 alineatul (5)

Păstrăv curcubeu, *Oncorhynchus mykiss*

Fântânel, *Salvelinus fontinalis*

Crap, *Cyprinus carpio*

Cosaș sau crap alb chinezesc, *Ctenopharyngodon idella*

Sânger sau crap argintiu, *Hypophthalmichthys molitrix*

Novac sau crap argintiu nobil, *Aristichthys nobilis*

Stridia japoneză sau de Pacific, *Crassostrea gigas*

Scoica de Manila, *Ruditapes philippinarum*

Biban cu gura mare, *Micropterus salmoides*

Păstrăv arctic, *Salvelinus alpinus*

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 25 iunie 2007

de instituire a Fondului european de integrare a resortisanților țărilor terțe pentru perioada 2007-2013, ca parte a programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”

(2007/435/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

întrucât:

(1) În scopul stabilirii treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, tratatul prevede atât adoptarea de măsuri cu scopul de a asigura libera circulație a persoanelor, corelate cu măsuri complementare privind controlul frontierelor externe, azilul și imigrația, cât și adoptarea de măsuri privind azilul, imigrația și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.

(2) Consiliul European a declarat, în cadrul reuniunii sale de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, că Uniunea Europeană trebuie să asigure tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe care își au reședința legală pe teritoriul statelor sale membre. Este nevoie de o politică de integrare mai robustă, care să urmărească acordarea de drepturi și obligații comparabile cu cele ale cetățenilor Uniunii Europene. De asemenea, aceasta trebuie să promoveze

nediscriminarea în viața economică, socială și culturală și să propună măsuri împotriva rasismului și xenofobiei.

(3) Integrarea resortisanților țărilor terțe în statele membre reprezintă un element cheie de promovare a coeziunii economice și sociale, obiectiv comunitar fundamental enunțat în tratat. Cu toate acestea, având în vedere tratatul, Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe (denumit în continuare „fondul”) ar trebui să se adreseze în primul rând resortisanților țărilor terțe care sunt nou-sosiți, în ceea ce privește cofinanțarea acțiunilor concrete care susțin procesul de integrare în statele membre.

(4) În Programul de la Haga din 4-5 noiembrie 2004, Consiliul European subliniază faptul că este esențială elaborarea de politici eficiente cu scopul de a atinge obiectivul stabilității și coeziunii în societățile statelor membre. Consiliul cheamă la o coordonare sporită a politicilor naționale de integrare pe baza unui cadru comun și invită statele membre, Consiliul și Comisia să promoveze schimbul structural de experiență și informații cu privire la integrare.

(5) Conform solicitării formulate în Programul de la Haga, Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre au stabilit, la 19 noiembrie 2004, „Principiile fundamentale comune ale politicii de integrare a imigranților în Uniunea Europeană” (denumite în continuare „principiile fundamentale comune”). Principiile fundamentale comune oferă asistență statelor membre la formularea politicilor de integrare, punându-le la dispoziție un îndrumar amănunțit

⁽¹⁾ Avizul din 14 februarie 2006 (JO C 88, 11.4.2006, p. 15).

⁽²⁾ Avizul din 16 noiembrie 2005 (JO C 115, 16.5.2006, p. 47).

⁽³⁾ Avizul din 14 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

care cuprinde principiile fundamentale pe baza cărora statele își pot analiza și evalua propriile eforturi.

- (6) Principiile fundamentale comune sunt complementare și în deplină sinergie cu instrumentele legislative comunitare privind admiterea și șederea resortisanților țărilor terțe care dispun de forme legale de ședere în ceea ce privește reîntregirea familiilor și rezidenții pe termen lung, precum și cu alte cadre legislative relevante existente, inclusiv cele privitoare la egalitatea de gen, la nediscriminare și la integrarea socială.
- (7) Reamintind Comunicarea Comisiei din 1 septembrie 2005 privind Agenda comună pentru integrare: cadrul pentru integrarea resortisanților țărilor terțe în Uniunea Europeană, concluziile Consiliului din 1-2 decembrie 2005 privind respectiva agendă subliniază necesitatea de a consolida politicile de integrare ale statelor membre și confirmă importanța definirii la nivel european a unui cadru de integrare în toate aspectele societății a resortisanților țărilor terțe care dispun de forme legale de ședere și, mai ales, a unor măsuri concrete de punere în aplicare a principiilor fundamentale comune.
- (8) În cazul în care un anumit stat membru nu elaborează politici de integrare și nu le pune în aplicare, acest lucru ar putea avea mai multe tipuri de consecințe negative pentru alte state membre și pentru Uniunea Europeană.
- (9) Pentru a sprijini această programare în domeniul integrării, autoritatea bugetară a introdus alocații specifice în bugetul general al Uniunii Europene pe perioada 2003-2006 pentru finanțarea proiectelor-pilot și a acțiunilor de pregătire în domeniul integrării (denumite în continuare „INTI”).
- (10) În lumina INTI și referitor la comunicările Comisiei privind imigrația, integrarea și ocuparea forței de muncă, precum și la primul raport anual privind migrația și integrarea, se consideră necesar a înzestra Comunitatea începând cu anul 2007 cu un instrument specific menit să contribuie la eforturile naționale ale statelor membre de a elabora și pune în aplicare politici de integrare care permit resortisanților țărilor terțe care au origini culturale, religioase, lingvistice și etnice diferite să întrunească condițiile de ședere și care înlesnesc integrarea acestora în societățile europene, în conformitate cu principiile fundamentale comune și în complementaritate cu Fondul Social European (desemnat în continuare ca „FSE”).
- (11) Pentru a asigura consecvența cu reacția comunitară la integrarea resortisanților țărilor terțe, ar trebui ca acțiunile finanțate în cadrul fondului să fie specifice și complementare acțiunilor finanțate din FSE și din Fondul European pentru Refugiați. În acest context, ar trebui elaborate modalități comune și specifice de programare, cu scopul de a asigura consecvența reacției comunitare la integrarea resortisanților țărilor terțe prin intermediul FSE și al fondului.
- (12) Având în vedere că fondul și FSE se află în gestiune partajată cu statele membre, ar trebui de asemenea stabilite modalități la nivel național pentru a asigura consecvența în privința punerii în aplicare. În acest scop, autorităților din statele membre responsabile de punerea în aplicare a fondului ar trebui să li se solicite să instituie mecanisme de cooperare și coordonare împreună cu autoritățile desemnate de statele membre să administreze aplicarea FSE și a Fondului European pentru Refugiați, precum și să se asigure că acțiunile întreprinse în cadrul fondului sunt specifice și complementare acțiunilor finanțate din FSE și din Fondul European pentru Refugiați.
- (13) Prezenta decizie ar trebui să aibă în vedere în primul rând, în ceea ce privește cofinanțarea acțiunilor concrete de sprijinire a procesului de integrare a resortisanților țărilor terțe în statele membre, acțiunile privind resortisanții țărilor terțe nou veniți. În acest context, se poate face trimitere la Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung⁽¹⁾, care menționează perioada de cinci ani de ședere legală ca o cerință căreia trebuie să i se conformeze resortisanții țărilor terțe pentru a se califica pentru statutul de rezidenți pe termen lung.
- (14) De asemenea, fondul ar trebui să sprijine statele membre în întărirea capacității lor de a elabora, pune în aplicare, monitoriza și evalua în general toate strategiile, politicile și măsurile de integrare adresate resortisanților țărilor terțe, precum și schimbul de informații, al celor mai bune practici și cooperarea în și între statele membre care contribuie la întărirea acestei capacități.
- (15) Prezenta decizie este concepută să facă parte dintr-un cadru coerent, care cuprinde de asemenea Decizia nr. 573/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de constituire a Fondului European pentru Refugiați pentru perioada 2008-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”⁽²⁾, Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de constituire a Fondului pentru Frontierele Externe pentru perioada 2007-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”⁽³⁾ și Decizia nr. 575/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de constituire a Fondului European de Returnare pentru perioada 2008-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”⁽⁴⁾, al cărui scop îl reprezintă abordarea problemei distribuirii echitabile a responsabilităților între statele membre în ceea ce privește obligațiile financiare generate de introducerea unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe ale Uniunii Europene și de punerea în aplicare a politicilor comune în domeniul azilului și al imigrației, dezvoltate în conformitate cu titlul IV al părții a treia din tratat.

⁽¹⁾ JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

⁽²⁾ JO L 144, 6.6.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 144, 6.6.2007, p. 22.

⁽⁴⁾ JO L 144, 6.6.2007, p. 45.

- (16) Sprijinul oferit de fond ar fi mai eficient și mai bine focalizat dacă cofinanțarea acțiunilor eligibile s-ar baza pe o programare strategică multianuală, elaborată de fiecare stat membru în dialog cu Comisia.
- (17) Pe baza orientărilor strategice adoptate de către Comisie, fiecare stat membru ar trebui să întocmească un document de programare multianuală care să țină seama de situația și de necesitățile sale specifice și să enunțe strategia sa de dezvoltare care ar trebui să constituie cadrul punerii în aplicare a acțiunilor care urmează să fie enumerate în programele anuale.
- (18) În contextul gestionării partajate menționate la articolul 53 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”), condițiile care permit Comisiei să își exercite responsabilitățile privind execuția bugetului general al Uniunii Europene trebuie să fie specificate, iar obligațiile de cooperare ale statelor membre ar trebui să fie clarificate. Aplicarea acestor condiții ar permite Comisiei să se convingă că statele membre folosesc fondul în mod legal și corect și în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare în înțelesul articolelor 27 și 48 alineatul (2) din Regulamentul financiar.
- (19) Ar trebui instituite criterii obiective de alocare a resurselor anuale disponibile către statele membre. Aceste criterii ar trebui să țină seama de numărul total de resortisanți ai țărilor terțe cu ședere legală în statele membre și de numărul total de resortisanți ai țărilor terțe nou admiși într-o perioadă de referință dată.
- (20) Statele membre ar trebui să adopte măsuri adecvate pentru a garanta funcționarea corectă a sistemului de gestionare și control, precum și calitatea punerii în aplicare. În acest scop, este necesar să se stabilească principiile generale și funcțiile necesare pe care ar trebui să le îndeplinească toate programele.
- (21) În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, statele membre ar trebui să aibă responsabilitatea principală pentru punerea în aplicare și controlul intervențiilor fondului.
- (22) Pentru a garanta punerea în aplicare eficientă și corectă a programelor multianuale și anuale ale statelor membre, ar trebui precizate obligațiile acestora cu privire la sistemele de gestionare și control, certificarea cheltuielilor și prevenirea, depistarea și corecția neregulilor și a încălcărilor dreptului comunitar. În ceea ce privește gestionarea și controlul, este necesar să se stabilească în special modalitățile prin care statele membre se asigură că sistemele relevante există și funcționează satisfăcător.
- (23) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în ceea ce privește controlul financiar, ar trebui încurajată cooperarea între statele membre și Comisie în acest domeniu.
- (24) Eficiența și impactul acțiunilor sprijinite de fond depind, de asemenea, de evaluarea acțiunilor respective și de difuzarea rezultatelor lor. Ar trebui precizate în mod formal responsabilitățile statelor membre și ale Comisiei în această privință, precum și modalitățile de garantare a fiabilității evaluării și a calității informațiilor conexe.
- (25) Acțiunile ar trebui evaluate ținând seama de reanalizarea lor la jumătatea perioadei și de evaluarea impactului, iar procesul de evaluare ar trebui inclus în modalitățile de monitorizare a proiectului.
- (26) Având în vedere importanța vizibilității finanțării comunitare, Comisia ar trebui să ofere îndrumări pentru a facilita procesul prin intermediul căruia orice autoritate, organizație neguvernamentală, organizație internațională sau altă entitate care primește o subvenție din partea fondului confirmă în mod corespunzător sprijinul primit, ținând seama de practica aplicată în cazul altor instrumente care sunt gestionate în comun, cum ar fi fondurile structurale.
- (27) Prezenta decizie stabilește o alocare financiară pe întreaga durată a programului, în sensul punctului (38) din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽²⁾, fără ca prin aceasta să se aducă atingere competențelor autorității bugetare, astfel cum sunt definite de tratat.
- (28) Întrucât obiectivul prezentei decizii, respectiv promovarea integrării resortisanților țărilor terțe în societățile-gază ale statelor membre în cadrul principiilor fundamentale comune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi mai bine realizat la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (29) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.
- (30) Pentru a asigura punerea la timp în aplicare a fondului, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2007.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 (JO L 390, 30.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

- (31) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii care, prin urmare, nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică.
- (32) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda și-a notificat, printr-o scrisoare din 6 septembrie 2005, dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.
- (33) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și-a notificat, printr-o scrisoare din 27 octombrie 2005, dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, OBIECTIVELE ȘI ACȚIUNILE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta decizie instituie, pentru perioada 1 ianuarie 2007-31 decembrie 2013, Fondul European de Integrare a resortisanților țărilor terțe (denumit în continuare „fondul”), ca parte a unui cadru coerent, care cuprinde de asemenea Decizia nr. 573/2007/CE, Decizia nr. 574/2007/CE și Decizia nr. 575/2007/CE, cu scopul de a contribui la consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție și la aplicarea principiului solidarității între statele membre.

Prezenta decizie definește obiectivele la care contribuie fondul, modul de utilizare a fondului, resursele financiare disponibile și criteriile de repartizare pentru alocarea resurselor financiare disponibile.

Aceasta prevede normele de gestionare a fondului, inclusiv normele financiare, precum și mecanisme de monitorizare și control bazate pe partajarea responsabilităților între Comisie și statele membre.

(2) Resortisanții țărilor terțe care se află pe teritoriul unei țări terțe și care respectă măsurile specifice prealabile plecării și/sau condițiile prevăzute de dreptul național, inclusiv cele privitoare la capacitatea de integrare în societatea respectivului stat membru, intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentei decizii.

(3) Resortisanții țărilor terțe care au depus o cerere de azil cu privire la care nu s-a luat încă o decizie finală sau care beneficiază de statutul de refugiat sau de protecție subsidiară, ori care sunt

considerați refugiați sau eligibili pentru protecție subsidiară în conformitate cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽¹⁾, sunt excluși din domeniul de aplicare al prezentei decizii.

(4) Prin resortisant al unei țări terțe se înțelege orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat.

Articolul 2

Obiectivul general al fondului

(1) Obiectivul general al fondului este sprijinirea eforturilor depuse de statele membre de a permite resortisanților țărilor terțe cu origini economice, sociale, culturale, religioase, lingvistice și etnice diferite să întrunească condițiile de rezidență și de a înlesni integrarea acestora în societățile europene.

Fondul se axează în primul rând pe acțiunile referitoare la integrarea resortisanților țărilor terțe care sunt nou-veniți.

(2) Pentru a promova obiectivul menționat la alineatul (1), fondul contribuie la elaborarea și la punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare pentru resortisanții țărilor terțe în toate dimensiunile societății, ținând seama în special de principiul conform căruia integrarea reprezintă un proces dinamic bidirecțional de adaptare reciprocă la care participă toți imigranții și rezidenții statelor membre.

(3) Fondul contribuie la finanțarea asistenței tehnice la inițiativa statelor membre sau a Comisiei.

Articolul 3

Obiective specifice

Fondul contribuie la următoarele obiective specifice:

- înlesnirea elaborării și punerii în aplicare a unor proceduri de admitere relevante pentru procesul de integrare a resortisanților țărilor terțe și care să susțină acest proces;
- elaborarea și punerea în aplicare a procesului de integrare a resortisanților țărilor terțe nou-veniți în statele membre;
- sporirea capacității statelor membre de a elabora, pune în aplicare, monitoriza și evalua politici și măsuri de integrare a resortisanților țărilor terțe;
- schimbul de informații, al celor mai bune practici și a cooperării în cadrul și între statele membre în vederea elaborării, punerii în aplicare, monitorizării și evaluării politicilor și măsurilor de integrare a resortisanților țărilor terțe.

⁽¹⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

Articolul 4

Acțiuni eligibile în statele membre

(1) În ceea ce privește obiectivul definit la articolul 3 litera (a), fondul sprijină acțiuni în statele membre care:

- (a) facilitează elaborarea și punerea în aplicare de către statele membre a procedurilor de admitere prin sprijinirea, printre altele, a desfășurării de consultări cu factorii implicați competenți, a consilierii din partea experților sau a schimburilor de informații privind perspectivele care vizează anumite cetățenii sau categorii de resortisanți ai țărilor terțe;
- (b) eficientizează și fac mai accesibilă punerea în aplicare a procedurilor de admitere a resortisanților țărilor terțe utilizând, printre altele, o tehnologie a informației și de comunicare, campanii de informare și proceduri de selecție mai prietenoase pentru utilizatori;
- (c) pregătesc resortisanții țărilor terțe pentru integrarea mai eficientă în societatea-gazdă prin sprijinirea unor măsuri prealabile călătoriei care le permit acestora să dobândească cunoștințele și aptitudinile necesare pentru integrare, cum ar fi formarea profesională, pachetele de informații, cursurile exhaustive de orientare civică și cursurile de limbă în țara de origine.

(2) În ceea ce privește obiectivul definit la articolul 3 litera (b), fondul sprijină acțiunile statelor membre care:

- (a) instituie programe și activități menite să prezinte resortisanții țărilor terțe care sunt nou-veniți societății-gazdă și să le permită să dobândească cunoștințe fundamentale cu privire la limba, istoria, instituțiile, caracteristicile socio-economice, viața culturală și normele și valorile fundamentale ale societății-gazdă, precum și să completeze astfel de programe și activități existente;
- (b) dezvoltă și sporesc calitatea unor astfel de programe și activități la nivel local și regional, cu un accent deosebit pe orientarea civică;
- (c) consolidează capacitatea unor astfel de programe și activități de a se adresa anumitor grupuri specifice, cum ar fi persoanele dependente de persoanele supuse procedurilor de admitere, copiii, femeile, persoanele în vârstă, persoanele analfabete sau cu dizabilități;
- (d) sporesc flexibilitatea unor astfel de programe și activități, mai ales prin intermediul cursurilor cu program redus, al modulelor accelerate, al sistemelor de formare la distanță sau de „e-learning” ori al altora similare, care permit resortisanților țărilor terțe să își completeze programele și activitățile în timp ce lucrează sau studiază;
- (e) elaborează și pun în aplicare astfel de programe sau activități, destinate tinerilor resortisanți ai țărilor terțe, cu probleme sociale și culturale specifice legate de identitate;

(f) elaborează astfel de programe sau activități care încurajează admiterea și care susțin procesul de integrare a resortisanților țărilor terțe care au calificare înaltă și medie.

(3) În ceea ce privește obiectivele definite la articolul 3 literele (c) și (d), fondul sprijină acțiunile din și dintre statele membre care:

- (a) îmbunătățesc accesul resortisanților țărilor terțe la bunuri și servicii publice și private, oferind servicii intermediare, de interpretare și traducere, printre altele, precum și îmbunătățind capacitățile interculturale ale personalului;
- (b) construiesc structuri organizaționale durabile de gestionare a integrării și a diversității, promovează participarea durabilă și sustenabilă la viața civilă și culturală și creează modele de cooperare între diferiți factori implicați competenți, permițând persoanelor oficiale aflate la diferite niveluri să dobândească rapid informații cu privire la experiențele și practicile dintr-o altă zonă și, în cazurile în care este posibil, să utilizeze resursele în comun;
- (c) elaborează și pun în aplicare formări interculturale, procese de consolidare de capacități și de gestionare a diversității, formarea personalului în organizații publice și private care sunt prestatoare de servicii, inclusiv instituțiile educative;
- (d) consolidează capacitatea de coordonare, aplicare, monitorizare și evaluare a strategiilor naționale de integrare adresate resortisanților țărilor terțe la diferite niveluri și în diferite departamente ale administrației publice centrale;
- (e) contribuie la evaluarea procedurilor de admitere sau a programelor și activităților menționate la alineatul (2) prin finanțarea unor studii reprezentative în rândul resortisanților țărilor terțe care au beneficiat de acestea și/sau în rândul factorilor implicați competenți, cum ar fi companiile, organizațiile neguvernamentale sau autoritățile regionale sau locale;
- (f) introduc și pun în aplicare scheme de colectare și analiză a informațiilor privind nevoile diferitelor categorii de resortisanți ai țărilor terțe la nivel local și regional, implicând platforme de consultare a resortisanților țărilor terțe și de schimb de informații între actorii implicați, precum și realizând studii în rândul comunităților de imigranți pe tema modului optim de a satisface aceste nevoi;
- (g) contribuie la procesul bidirecțional care stă la baza politicilor de integrare, creând platforme de consultare a resortisanților țărilor terțe, de schimb de informații între factorii implicați, precum și platforme interculturale, interconfesionale și de dialog religios între comunități și/sau între comunități și autoritățile autoare de politici și decizii;
- (h) elaborează indicatori și etaloane pentru cuantificarea progreselor înregistrate la nivel național;

- (i) elaborează instrumente de monitorizare și scheme de evaluare de bună calitate pentru politicile și măsurile de integrare;
- (j) sporesc nivelul de acceptare a migrației în societățile-gază, precum și nivelul de acceptare a măsurilor de integrare, prin intermediul campaniilor de sensibilizare, în special în mass-media.

Articolul 5

Acțiuni comunitare

- (1) La inițiativa Comisiei, până la 7 % din resursele disponibile ale fondului pot fi utilizate pentru finanțarea unor acțiuni transnaționale sau acțiuni în interesul întregii Comunități (denumite în continuare „acțiuni comunitare”) privind politica în domeniul migrației și integrării.
- (2) Pentru a putea beneficia de finanțare, acțiunile comunitare trebuie, în special:
 - (a) să aprofundeze cooperarea comunitară în aplicarea dreptului comunitar și a bunelor practici în domeniul migrației și integrării;
 - (b) să susțină înființarea de rețele transnaționale de cooperare și de proiecte pilot bazate pe parteneriate transnaționale între organisme din două sau mai multe state membre, menite să stimuleze inovația, să faciliteze schimburile de experiență și de bune practici și să îmbunătățească calitatea politicilor în domeniul integrării;
 - (c) să susțină campanii transnaționale de sensibilizare;
 - (d) să susțină studii, difuzarea și schimbul de informații privind cele mai bune practici și toate celelalte aspecte ale politicilor în domeniul migrației și integrării, inclusiv utilizarea tehnologiei de ultimă generație;
 - (e) să susțină proiectele pilot și studiile care explorează posibilitatea unor noi forme de cooperare comunitară în domeniul migrației și integrării și de drept comunitar în domeniul migrației;
 - (f) să susțină dezvoltarea și aplicarea de către statele membre a unor instrumente statistice, metode și indicatori comuni pentru cuantificarea progreselor înregistrate în cadrul politicii în domeniul migrației și integrării.
- (3) Programul de lucru anual, care stabilește prioritățile pentru acțiunile comunitare, se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 52 alineatul (2).

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE ASISTENȚEI

Articolul 6

Complementaritatea, consecvența și conformarea

- (1) Fondul acordă asistență complementară acțiunilor naționale, regionale și locale care integrează prioritățile Comunității.

Pentru a asigura o reacție comunitară consecventă la integrarea resortisanților țărilor terțe, acțiunile finanțate în cadrul prezentului fond sunt specifice și complementare acțiunilor finanțate în cadrul Fondului Social European și al Fondului European pentru Refugiați.

- (2) Comisia și statele membre se asigură că asistența acordată de fond și de statele membre este consecventă cu activitățile, politicile și prioritățile Comunității. Această consecvență se indică în special în programul multianual menționat la articolul 16.

- (3) Operațiunile finanțate de fond se conformează dispozițiilor tratatului și ale actelor adoptate în temeiul acestora.

Articolul 7

Programarea

- (1) Realizarea obiectivelor fondului este urmărită în cadrul perioadei de programare multianuală 2007-2013, sub rezerva unei reanalizări la jumătatea perioadei, în conformitate cu articolul 20. Sistemul de programare multianuală cuprinde prioritățile stabilite, precum și un proces de gestionare, luare de decizii, auditare și certificare.

- (2) Programele multianuale aprobate de Comisie sunt puse în aplicare prin intermediul programelor anuale.

Articolul 8

Subsidiaritatea și proporționalitatea intervenției

- (1) Punerea în aplicare a programelor multianuale și anuale menționate la articolele 17 și 19 este responsabilitatea statelor membre la nivelul teritorial adecvat, în conformitate cu sistemul instituțional specific fiecărui stat membru. Această responsabilitate se exercită în conformitate cu prezenta decizie.

- (2) În raport cu dispozițiile privind auditul, mijloacele folosite de Comisie și de statele membre diferă în funcție de amploarea contribuției comunitare. Același principiu se aplică și dispozițiilor privind evaluarea, precum și rapoartelor referitoare la programele multianuale și anuale.

Articolul 9

Metode de punere în aplicare

(1) Bugetul comunitar alocat fondului este executat în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul financiar, cu excepția acțiunilor comunitare menționate la articolul 5 și a asistenței tehnice menționate la articolul 14. Statele membre și Comisia asigură conformitatea cu principiul bunei gestiuni financiare.

(2) Comisia își exercită responsabilitatea execuției bugetului general al Uniunii Europene prin:

- (a) verificarea existenței și funcționării adecvate a sistemelor de gestionare și control din statele membre, în conformitate cu procedurile descrise la articolul 30;
- (b) reținerea sau suspendarea integrală sau parțială a plăților, în conformitate cu procedurile descrise la articolele 39 și 40, dacă sistemele naționale de gestionare și control nu funcționează corespunzător, precum și aplicarea oricărei alte măsuri financiare de corecție necesare, în conformitate cu procedurile descrise la articolele 43 și 44.

Articolul 10

Parteneriatul

(1) Fiecare stat membru organizează, în conformitate cu normele și practicile naționale în vigoare, un parteneriat cu autoritățile și organismele implicate în aplicarea programului multianual sau care, potrivit statutului membru în cauză, sunt în măsură să contribuie eficient la dezvoltarea acestuia.

Astfel de autorități și organisme pot cuprinde autoritățile regionale, locale, municipale și alte autorități publice competente, organizații internaționale și organisme care reprezintă societatea civilă, inclusiv organizații ale migranților, sau parteneri sociali.

Acest parteneriat cuprinde cel puțin autoritățile care se ocupă de punerea în aplicare, desemnate de statele membre cu scopul de a gestiona intervențiile Fondului Social European, precum și autoritatea responsabilă a Fondului European pentru Refugiați.

(2) Un astfel de parteneriat se desfășoară în deplină conformitate cu competența instituțională, legală și financiară a fiecărei categorii de parteneri.

CAPITOLUL III

CADRUL FINANCIAR

Articolul 11

Resurse globale

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în cadrul fondului, în perioada de la 1 ianuarie 2007 și până la 31 decembrie 2013, este de 825 milioane EUR.

(2) Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar.

(3) Comisia face defalcări anuale indicative pe fiecare stat membru, în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 12.

Articolul 12

Repartizarea anuală a resurselor pentru acțiuni eligibile în statele membre

(1) Fiecare stat membru primește o sumă fixă de 500 000 EUR din alocările anuale ale fondului.

Această sumă se ridică la 500 000 EUR pe an pentru statele membre care vor adera la Uniunea Europeană în cursul perioadei 2007-2013, pentru intervalul rămas din perioada 2007-2013, începând cu anul următor aderării lor.

(2) Restul resurselor anuale disponibile se repartizează între statele membre după cum urmează:

- (a) 40 % proporțional cu media numărului total de resortisanți ai țărilor terțe cu ședere legală în statele membre, calculat pe perioada ultimilor trei ani și
- (b) 60 % proporțional cu numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au obținut o autorizație eliberată de un stat membru, care le permite să aibă reședința pe teritoriul acestuia, calculat pe perioada ultimilor trei ani.

(3) Cu toate acestea, în sensul calculului menționat la alineatul (2) litera (b), sunt excluse următoarele categorii de persoane:

- (a) lucrătorii sezonieri, în conformitate cu definiția dată de dreptul național;
- (b) resortisanții țărilor terțe admiși pentru studii, schimb de elevi, formare neremunerată sau servicii de voluntariat în conformitate cu Directiva 2004/114/CE ⁽¹⁾;
- (c) resortisanții țărilor terțe admiși pentru activități de cercetare științifică, în conformitate cu Directiva 2005/71/CE ⁽²⁾;
- (d) resortisanții țărilor terțe cărora li s-a acordat reinnoirea autorizației eliberate de un stat membru sau schimbarea statutului, inclusiv resortisanții țărilor terțe care dobândesc statutul de rezident pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE.

(4) Cele mai recente statistici emise de Comisie (Eurostat) pe baza datelor furnizate de statele membre în conformitate cu dreptul comunitar constituie cifre de referință.

În cazul în care nu au transmis Comisiei (Eurostat) datele statistice menționate anterior, statele membre furnizează date provizorii cât mai curând posibil.

⁽¹⁾ JO L 375, 23.12.2004, p. 12.

⁽²⁾ JO L 289, 3.11.2005, p. 15.

Înainte de a accepta aceste date ca cifre de referință, Comisia (Eurostat) evaluează calitatea, comparabilitatea și caracterul exhaustiv al informațiilor statistice, în conformitate cu procedurile normale de funcționare. La cererea Comisiei (Eurostat), statele membre pun la dispoziția acesteia toate informațiile necesare.

Articolul 13

Structura finanțării

- (1) Contribuția financiară a fondului ia forma unor subvenții.
- (2) Acțiunile sprijinite de fond sunt cofinanțate din surse publice sau private, nu au scop lucrativ și nu sunt eligibile pentru finanțare din alte surse cuprinse în bugetul general al Uniunii Europene.
- (3) Alocările fondului sunt complementare cheltuielilor publice sau echivalente alocate de statele membre măsurilor care intră sub incidența prezentei decizii.
- (4) Contribuția Comunității la proiectele sprijinite nu depășește 50 % din costul total al unei acțiuni specifice în cazul acțiunilor puse în aplicare în statele membre în conformitate cu articolul 4.

Această contribuție poate fi majorată la 75 % în cazul proiectelor care abordează prioritățile specifice formulate în orientările strategice menționate la articolul 16.

Contribuția Comunității se majorează la 75 % în statele membre care beneficiază de finanțare din Fondul de Coeziune.

(5) În cadrul punerii în aplicare a programării naționale, astfel cum este prevăzută la capitolul IV, statele membre selectează proiectele pentru finanțare pe baza următoarelor criterii minime:

- (a) situația și cerințele din statele membre în cauză;
- (b) rentabilitatea cheltuielilor, având în vedere, printre altele, numărul de persoane vizate de proiect;
- (c) experiența, competența, fiabilitatea și contribuția financiară a organizației care solicită finanțare și a oricărei organizații partenere;
- (d) măsura în care proiectul completează alte acțiuni finanțate din bugetul general al Uniunii Europene sau în cadrul programelor naționale.
- (6) Ca regulă generală, ajutorul financiar al Comunității pentru acțiunile finanțate de fond se acordă pe o perioadă care să nu depășească trei ani, sub rezerva prezentării de rapoarte periodice privind progresele înregistrate.

Articolul 14

Asistența tehnică la inițiativa Comisiei

- (1) La inițiativa și/sau în numele Comisiei, fondul poate finanța, în limitele unui plafon de 500 000 EUR din alocările anuale ale fondului, măsuri de pregătire, de monitorizare, de asistență administrativă și tehnică, precum și măsuri de evaluare, audit și inspecție necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii.
- (2) Aceste măsuri cuprind:
 - (a) studii, evaluări, expertize și statistici, inclusiv cele cu caracter general, privind funcționarea fondului;
 - (b) măsuri de informare pentru statele membre, beneficiarii finali și publicul larg, inclusiv campanii de sensibilizare și o bază de date comună privind proiectele finanțate de fond;
 - (c) instalarea, funcționarea și interconectarea sistemelor informatice de gestionare, monitorizare, inspecție și evaluare;
 - (d) elaborarea unui cadru comun de evaluare și monitorizare, precum și a unui sistem de indicatori, ținând seama, după caz, de indicatorii naționali;
 - (e) îmbunătățirea metodelor de evaluare și schimbul de informații privind practicile din acest domeniu;
 - (f) acțiuni de informare și formare pentru autoritățile desemnate de statele membre în conformitate cu capitolul V, complementare eforturilor statelor membre de a oferi îndrumare autorităților lor în conformitate cu articolul 30 alineatul (2).

Articolul 15

Asistența tehnică la inițiativa statelor membre

- (1) La inițiativa unui stat membru, pentru fiecare program anual, fondul poate finanța măsuri de pregătire, administrare, monitorizare, evaluare, informare și control, precum și măsuri de consolidare a capacității administrative pentru punerea în aplicare a fondului.
- (2) Suma alocată asistenței tehnice în cadrul fiecărui program anual nu poate depăși:
 - (a) pentru perioada 2007-2010, 7 % din suma anuală totală de cofinanțare alocată statului membru respectiv, la care se adaugă 30 000 EUR și
 - (b) pentru perioada 2011-2013, 4 % din suma anuală totală de cofinanțare alocată statului membru respectiv, la care se adaugă 30 000 EUR.

CAPITOLUL IV

PROGRAMAREA

Articolul 16

Adoptarea orientărilor strategice

(1) Comisia adoptă orientări strategice care stabilesc cadrul de intervenție al fondului, luând în considerare progresul înregistrat în dezvoltarea și punerea în aplicare a legislației comunitare în domeniul imigrației și în celelalte domenii conexe integrării resortisanților țărilor terțe, precum și repartizarea orientativă a resurselor financiare ale fondului pe perioada în cauză.

(2) Pentru fiecare obiectiv al fondului, orientările respective pun în practică în special prioritățile Comunității în vederea promovării principiilor fundamentale comune.

(3) Comisia adoptă, până la 31 iulie 2007, orientările strategice privind perioada de programare multianuală.

(4) Orientările strategice sunt adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 17

Pregătirea și aprobarea programelor naționale multianuale

(1) Fiecare stat membru propune, pe baza orientărilor strategice menționate la articolul 16, un proiect de program multianual cuprinzând următoarele elemente:

- (a) o descriere a situației prezente din respectivul stat membru privind punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare în lumina principiilor fundamentale comune și, acolo unde informația este disponibilă, cu privire la elaborarea și punerea în aplicare a programelor naționale de admitere și prezentare;
- (b) o analiză a cerințelor din statul membru în cauză privind strategiile naționale de integrare și, acolo unde informația este disponibilă, programele de admitere și prezentare, însoțită de indicarea obiectivelor funcționale prevăzute pentru îndeplinirea cerințelor respective în perioada care face obiectul programului multianual;
- (c) prezentarea unei strategii adecvate destinate atingerii obiectivelor respective și realizării priorităților asociate acestora, precum și o descriere a acțiunilor prevăzute pentru punerea în aplicare a priorităților;
- (d) indicarea nivelului de compatibilitate a strategiei respective cu alte instrumente regionale, naționale și comunitare;
- (e) informarea cu privire la priorități și la obiectivele specifice ale acestora. Aceste obiective sunt cuantificate pe baza unui

număr limitat de indicatori, ținând seama de principiul proporționalității. Indicatorii trebuie să permită măsurarea progresului înregistrat în raport cu situația inițială, precum și a eficienței obiectivelor asociate realizării priorităților;

- (f) o descriere a abordării alese pentru aplicarea principiului parteneriatului prevăzut la articolul 10;
 - (g) un proiect de plan de finanțare care prevede, pentru fiecare prioritate și pentru fiecare program anual, contribuția financiară propusă din partea fondului și suma totală aferentă cofinanțării publice sau private;
 - (h) o descriere a măsurilor luate pentru a asigura complementaritatea acțiunilor cu cele finanțate în cadrul FSE;
 - (i) dispozițiile prevăzute pentru a asigura aducerea la cunoștința publicului a programului multianual.
- (2) Statele membre prezintă Comisiei proiectul lor de program multianual în termen de patru luni de la data furnizării de către Comisie a orientărilor strategice pentru perioada respectivă.
- (3) Pentru a aproba proiectul de program multianual, Comisia examinează:
- (a) concordanța proiectului de program multianual cu obiectivele fondului și cu orientările strategice definite la articolul 16;
 - (b) relevanța acțiunilor avute în vedere în proiectul de program multianual în lumina strategiei propuse;
 - (c) conformitatea cu dispozițiile prezentei decizii a modalităților de gestionare și control instituite de statul membru pentru punerea în aplicare a intervențiilor fondului;
 - (d) conformitatea proiectului de program multianual cu dreptul comunitar și, în special, cu dispozițiile dreptului comunitar privind asigurarea liberei circulații a persoanelor, corelată cu măsurile complementare direct legate de aceasta și care privesc controlul frontierelor externe, azilul și imigrația.
- (4) În cazul în care Comisia consideră că proiectul de program multianual nu respectă orientările strategice și/sau dispozițiile prezentei decizii de instituire a unor sisteme de gestionare și control ori dreptul comunitar, aceasta invită statul membru să furnizeze toate informațiile suplimentare necesare și, după caz, să revizuiască în consecință proiectul programului multianual.
- (5) Comisia aprobă fiecare program multianual în termen de trei luni de la data depunerii sale oficiale, în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 18

Revizuirea programelor multianuale

(1) La inițiativa statului membru în cauză sau a Comisiei, programul multianual este reexaminat și, dacă este necesar, revizuit pentru restul perioadei de programare, cu scopul de a lua în considerare prioritățile Comunității în mod diferit sau într-o măsură mai mare. Programele multianuale pot fi reexaminare în lumina evaluărilor și/sau ca urmare a dificultăților de punere în practică.

(2) Comisia adoptă o decizie de aprobare a revizuirii programului multianual în cel mai scurt timp de la depunerea oficială a unei solicitări în acest sens din partea statului membru în cauză. Revizuirea programului multianual se realizează în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 19

Programele anuale

(1) Programul multianual aprobat de Comisie este pus în aplicare prin intermediul programelor anuale.

(2) Comisia furnizează statelor membre, până la data de 1 iulie a fiecărui an, o estimare a sumelor care le vor fi atribuite anul următor din totalul creditelor acordate în cadrul procedurii bugetare anuale, calculate în conformitate cu articolul 12.

(3) Statele membre prezintă Comisiei, până la data de 1 noiembrie a fiecărui an, un proiect de program anual pentru anul următor, conceput în conformitate cu programul multianual și constând din următoarele elemente:

- (a) regulile generale de selecție a proiectelor care urmează să fie finanțate în cadrul programului anual;
- (b) o descriere a acțiunilor care urmează să fie sprijinite în cadrul programului anual;
- (c) propunerea de defalcare financiară a contribuției fondului între diferitele acțiuni din cadrul programului și indicarea sumei necesare pentru asigurarea asistenței tehnice în temeiul articolului 15, în scopul punerii în aplicare a programului anual.

(4) La examinarea proiectului de program anual al unui stat membru, Comisia ține seama de suma finală a creditelor alocate de care beneficiază fondul în cadrul procedurii bugetare.

În termen de o lună de la depunerea oficială a proiectului de program anual, Comisia informează statul membru în cauză dacă îl poate aproba. În cazul în care proiectul de program anual nu concordă cu programul multianual, Comisia invită respectivul stat membru să furnizeze toate informațiile necesare și, după caz, să revizuiască în consecință proiectul programului anual.

Comisia adoptă decizia de finanțare care aprobă programul anual până la data de 1 martie a anului în cauză. Decizia stabilește

suma alocată statului membru în cauză și perioada de eligibilitate a cheltuielilor.

Articolul 20

Reanalizarea programului multianual la jumătatea perioadei

(1) Comisia reanalizează orientările strategice și, în cazul în care este necesar, adoptă, până la 31 martie 2010, orientări strategice revizuite pentru perioada 2011-2013.

(2) În cazul adoptării unor asemenea orientări strategice revizuite, fiecare stat membru își reanalizează programul multianual și, dacă este necesar, îl revizuieste.

(3) Regulile enunțate la articolul 17 privind pregătirea și aprobarea programelor naționale multianuale se aplică *mutatis mutandis* pregătirii și aprobării acestor programe multianuale revizuite.

(4) Orientările strategice revizuite se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

CAPITOLUL V

SISTEME DE GESTIONARE ȘI CONTROL

Articolul 21

Punerea în aplicare

Comisia este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii și adoptă normele de punere în aplicare necesare.

Articolul 22

Principiile generale ale sistemelor de gestionare și control

Sistemele de gestionare și control ale programelor multianuale instituite de statele membre asigură:

- (a) definirea funcțiilor organismelor în cauză în cadrul gestionării și controlului, precum și repartizarea funcțiilor în interiorul fiecărui organism;
- (b) respectarea principiului separării funcțiilor între organismele respective și în interiorul lor;
- (c) resurse adecvate pentru fiecare organism sau compartiment, care să îi permită să-și îndeplinească funcțiile care i-au fost repartizate pe toată perioada de aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond;
- (d) proceduri de asigurare a corectitudinii și regularității cheltuielilor declarate în cadrul programelor anuale;
- (e) sisteme contabile, de monitorizare și de raportare financiară fiabile, în format electronic;
- (f) un sistem de raportare și monitorizare, în cazul în care organismul responsabil încredințează îndeplinirea sarcinilor unui alt organism;

- (g) manuale de proceduri privind funcțiile care urmează a fi îndeplinite;
- (h) modalități pentru auditarea funcționării sistemului;
- (i) sisteme și proceduri care să asigure o pistă de audit adecvată;
- (j) proceduri de raportare și monitorizare a neregulilor și de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat.

Articolul 23

Desemnarea autorităților

(1) În vederea punerii în aplicare a programului multianual și a programelor anuale, statul membru desemnează:

- (a) o autoritate responsabilă: un organism funcțional al statului membru, o autoritate sau un organism național public desemnat de către statul membru sau un organism de drept privat din statul membru îndeplinind o misiune de serviciu public, care are responsabilitatea gestionării programului multianual și a programelor anuale sprijinite de fond, precum și a întregii comunicări cu Comisia;
- (b) o autoritate de certificare: o autoritate sau un organism național public sau o persoană fizică acționând în calitate de organism sau de autoritate de acest fel, desemnată de statul membru să certifice declarațiile de cheltuieli înaintea transmiterii acestora către Comisie;
- (c) o autoritate de audit: o autoritate sau un organism național public, cu condiția să fie independent din punct de vedere funcțional în raport cu autoritatea responsabilă și cu cea de certificare, desemnat de statul membru și responsabil de verificarea funcționării eficiente a sistemului de gestionare și control;
- (d) după caz, o autoritate delegată.

(2) Statul membru stabilește norme care reglementează raporturile sale cu autoritățile menționate la alineatul (1) și raporturile acestora cu Comisia.

(3) Sub rezerva articolului 22 litera (b), o parte sau toate autoritățile menționate la alineatul (1) al prezentului articol pot face parte din același organism.

(4) Normele de punere în aplicare a articolelor 24-28 se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 24

Autoritatea responsabilă

(1) Autoritatea responsabilă îndeplinește următoarele condiții minime:

- (a) dispune de personalitate juridică, cu excepția cazurilor în care este un organism funcțional al statului membru;

(b) dispune de infrastructura necesară pentru comunicarea facilă cu o gamă largă de utilizatori și cu organismele responsabile din celelalte state membre, precum și cu Comisia;

(c) își desfășoară activitatea într-un context administrativ care îi permite să își îndeplinească sarcinile corect și să evite orice conflict de interese;

(d) este în măsură să aplice reguli de gestionare a fondurilor comunitare;

(e) dispune de o capacitate financiară și administrativă proporțională cu volumul fondurilor comunitare pe care este chemată să le gestioneze;

(f) are la dispoziție personal posedând calificări profesionale adecvate pentru munca administrativă într-un mediu internațional.

(2) Statul membru pune la dispoziția autorității responsabile fonduri corespunzătoare pentru ca aceasta să poată continua îndeplinirea corectă a sarcinilor în perioada 2007-2013.

(3) Comisia poate asista statele membre în instruirea personalului, în special privind aplicarea corectă a capitolelor V-IX.

Articolul 25

Atribuțiile autorității responsabile

(1) Autoritatea responsabilă este responsabilă de gestionarea și punerea în aplicare a programului multianual în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare.

În special, aceasta:

(a) desfășoară consultări cu partenerii în conformitate cu articolul 10;

(b) prezintă Comisiei propuneri de programe multianuale și anuale, la care se referă articolele 17 și 19;

(c) instituie un mecanism de cooperare cu autoritățile de gestionare desemnate de statul membru în scopul punerii în aplicare a acțiunilor prevăzute de FSE și de Fondul European pentru Refugiați;

(d) organizează și asigură publicitatea anunțurilor de participare și a ofertelor, după caz;

(e) organizează selecția proiectelor în vederea cofinanțării lor din cadrul fondului, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (5);

(f) este destinatară plăților efectuate de Comisie și face plăți către beneficiarii finali;

(g) asigură coerența și complementaritatea dintre cofinanțarea din fond și din alte instrumente financiare naționale și comunitare relevante;

- (h) monitorizează livrarea produselor și prestarea serviciilor cofinanțate, dacă cheltuielile declarate pentru acțiuni au fost cu adevărat efectuate și dacă se respectă normele comunitare și naționale;
- (i) asigură existența unui sistem de înregistrare și stocare pe suport electronic a înregistrărilor contabile aferente fiecărei acțiuni din cadrul programelor anuale, precum și colectarea datelor privind punerea în aplicare necesară pentru gestiunea financiară, monitorizare, control și evaluare;
- (j) se asigură că beneficiarii finali și alte organisme implicate în punerea în aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond au fie un sistem contabil separat, fie un cod contabil adecvat pentru toate tranzacțiile asociate acțiunii respective, fără să aducă atingere normelor contabile naționale;
- (k) asigură că evaluările fondului menționate la articolul 49 respectă termenele prevăzute la articolul 48 alineatul (2) și standardele de calitate convenite între Comisie și statul membru;
- (l) instituie proceduri care să asigure păstrarea în conformitate cu cerințele menționate la articolul 41 a tuturor documentelor privind cheltuielile și auditul, necesare pentru a oferi o pistă de audit adecvată;
- (m) se asigură că autoritatea de audit primește, în scopul desfășurării auditurilor definite la articolul 28 alineatul (1), toate informațiile necesare privind procedurile de gestionare utilizate și proiectele cofinanțate de fond;
- (n) se asigură că autoritatea de certificare primește, în scopul certificării, toate informațiile necesare privind procedurile și verificările legate de cheltuieli;
- (o) elaborează și prezintă Comisiei rapoarte intermediare și finale privind punerea în aplicare a programelor anuale, declarații de cheltuieli certificate de către autoritatea de certificare și cereri de plăți sau, după caz, declarații de restituire;
- (p) desfășoară acțiuni informative și consultative și difuzează rezultatele acțiunilor susținute;
- (q) cooperează cu Comisia și cu autoritățile responsabile din celelalte state membre;
- (r) verifică punerea în aplicare de către beneficiarii finali a orientărilor menționate la articolul 31 alineatul (6).

(2) Activitățile de gestionare desfășurate de către autoritatea responsabilă pentru proiectele aplicate în statele membre pot fi finanțate în cadrul măsurilor de asistență tehnică menționate la articolul 15.

Articolul 26

Delegarea sarcinilor de către autoritatea responsabilă

(1) În cazul în care o parte din sarcinile autorității responsabile sau totalitatea acestora sunt delegate unei autorități delegate, autoritatea responsabilă definește domeniul de aplicare a sarcinilor delegate și stabilește proceduri detaliate pentru punerea în aplicare a acestora, care trebuie să fie în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 24.

(2) Aceste proceduri includ transmiterea cu regularitate către autoritatea responsabilă a informațiilor privind buna executare a sarcinilor delegate, precum și a unei descrieri a mijloacelor utilizate.

Articolul 27

Autoritatea de certificare

(1) Autoritatea de certificare are următoarele responsabilități:

(a) confirmă că:

(i) declarația de cheltuieli este corectă, provine din sisteme de contabilitate fiabile și se bazează pe documente justificative verificabile;

(ii) cheltuielile declarate sunt conforme cu normele aplicabile la nivel comunitar și național și au fost efectuate pentru acele acțiuni care au fost selectate potrivit criteriilor aplicabile programului și care sunt în conformitate cu normele comunitare și naționale;

(b) se asigură, în scopul certificării, că a primit din partea autorității responsabile informații corespunzătoare privind procedurile și verificările efectuate în raport cu cheltuielile cuprinse în declarațiile de cheltuieli;

(c) ține seama, în scopul certificării, de rezultatele tuturor auditurilor efectuate de către autoritatea de audit sau sub responsabilitatea acesteia;

(d) ține registre contabile computerizate ale cheltuielilor declarate Comisiei;

(e) verifică recuperarea oricărei finanțări comunitare care s-a dovedit a fi plătită nejustificat ca urmare a unor nereguli constatate, la care se adaugă o dobândă, dacă este cazul;

(f) ține contabilitatea sumelor de recuperat și a sumelor recuperate la bugetul general al Uniunii Europene prin deducerea acestora, dacă este posibil, din următoarea declarație de cheltuieli.

(2) Activitățile autorității de certificare desfășurate în cadrul proiectelor aplicate în statele membre pot fi finanțate conform regimului de asistență tehnică menționat la articolul 15, cu condiția să fie respectate atribuțiile acestei autorități, astfel cum sunt descrise la articolul 23.

Articolul 28

Autoritatea de audit

- (1) Autoritatea de audit are următoarele responsabilități:
- (a) asigură că sunt efectuate audituri cu scopul de a verifica funcționarea eficientă a sistemului de gestionare și control;
 - (b) asigură că sunt efectuate audituri privind acțiunile, pe baza unui eșantion corespunzător, pentru a verifica cheltuielile declarate; eșantionul trebuie să reprezinte cel puțin 10 % din totalul cheltuielilor eligibile pentru fiecare program anual;
 - (c) prezintă Comisiei, în termen de șase luni de la data aprobării programului multianual, o strategie de audit care vizează organismele care vor efectua auditurile menționate la literele (a) și (b), pentru a se asigura de auditarea principalilor beneficiari ai cofinanțării din partea fondului și de repartizarea uniformă a auditurilor în decursul întregii perioade de programare.
- (2) În cazul în care autoritatea de audit desemnată în temeiul prezentei decizii este în același timp desemnată ca autoritate de audit în temeiul Deciziilor nr. 573/2007/CE, nr. 574/2007/CE și nr. 575/2007/CE sau în cazul în care sunt aplicabile sisteme comune în cadrul a două sau mai multe din aceste fonduri, se comunică o singură strategie de audit combinată în temeiul alineatului (1) litera (c).
- (3) Pentru fiecare program anual, autoritatea de audit redactează un raport care cuprinde:
- (a) un raport de audit anual care expune concluziile auditurilor efectuate în conformitate cu strategia de audit privind programul anual și care indică orice lacună constatată în sistemele de gestionare și control ale programului;
 - (b) un aviz, redactat pe baza controalelor și a auditurilor care au fost efectuate sub responsabilitatea autorității de audit, care să indice dacă funcționarea sistemului de gestionare și control poate garanta într-o măsură rezonabilă că declarațiile de cheltuieli prezentate Comisiei sunt corecte și că tranzacțiile pe care acestea se bazează sunt legale și periodice;
 - (c) o declarație care să evalueze validitatea cererii de plată sau o declarație de restituire a soldului final, precum și legalitatea și regularitatea cheltuielilor în cauză.
- (4) Autoritatea de audit se asigură că, în cadrul activităților de audit, sunt luate în considerare standardele de audit acceptate pe plan internațional.
- (5) Auditul efectuat cu privire la proiectele puse în aplicare în statele membre poate fi finanțat în conformitate cu modalitățile de asistență tehnică menționate la articolul 15, cu condiția respectării atribuțiilor autorității de audit, astfel cum sunt descrise la articolul 23.

CAPITOLUL VI

RESPONSABILITĂȚI ȘI CONTROALE

Articolul 29

Responsabilitățile statelor membre

- (1) Statele membre sunt responsabile de asigurarea unei gestiuni financiare a programelor multianuale și anuale, precum și a legalității și periodicității tranzacțiilor care stau la baza acestora.
 - (2) Statele membre asigură că autoritățile responsabile și toate autoritățile delegate, autoritățile de certificare, autoritățile de audit precum și oricare alte organisme vizate primesc îndrumări adecvate privind crearea sistemelor de gestionare și control menționate la articolele 22-28, pentru a garanta folosirea eficientă și corectă a finanțărilor comunitare.
 - (3) Statele membre au obligația de a preveni, depista și corecta neregulile. Statele membre notifică aceste nereguli Comisiei, pe care o informează în mod constant cu privire la desfășurarea procedurilor administrative și judiciare.
- În cazul în care sumele plătite nejustificat unui beneficiar final nu pot fi recuperate, statul membru în cauză este responsabil pentru vărsarea sumelor pierdute la bugetul general al Uniunii Europene dacă se stabilește că pierderea a avut loc ca rezultat al greșelii sau neglijenței respectivului stat.
- (4) Statele membre sunt responsabile în primul rând de controlul financiar al acțiunilor și se asigură că punerea în aplicare a sistemelor de gestionare și control și a auditurilor are loc într-un mod care să garanteze că fondurile comunitare sunt folosite corespunzător și eficient. Statele membre prezintă Comisiei o descriere a acestor sisteme.
 - (5) Normele metodologice de punere în aplicare a alineatelor (1)-(4) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 30

Sistemele de gestionare și control

- (1) Înainte de aprobarea programului multianual de către Comisie, în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2), statele membre se asigură că au fost instituite sisteme de gestionare și control în conformitate cu articolele 22-28. Acestea sunt responsabile de asigurarea funcționării eficiente a sistemelor pe toată durata perioadei de programare.
- (2) Statele membre prezintă Comisiei, o dată cu proiectul propriu de program multianual, o descriere a organizării și a procedurilor autorităților responsabile, a autorităților delegate și a autorităților de certificare, precum și a sistemelor de audit intern care funcționează în cadrul acestor autorități și organisme, a autorității de audit și a oricăror alte organisme care efectuează audituri sub responsabilitatea sa.
- (3) Comisia reanalizează aplicarea prezentei dispoziții în contextul pregătirii raportului privind perioada 2007-2013, prevăzut la articolul 48 alineatul (3).

Articolul 31

Responsabilitățile Comisiei

(1) Comisia se asigură, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30, că statele membre au instituit sisteme de gestionare și control în conformitate cu articolele 22-28 și că, pe baza rapoartelor anuale de audit și a propriilor sale audituri, sistemele funcționează eficient în decursul perioadei de programare.

(2) Fără a aduce atingere auditurilor efectuate de statele membre, funcționarii sau reprezentanții autorizați ai Comisiei pot efectua controale la fața locului, cu notificare prealabilă de cel puțin trei zile lucrătoare, cu scopul de a verifica funcționarea eficientă a sistemelor de gestionare și control, acestea putând include audituri ale acțiunilor cuprinse în programele anuale. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai statelor membre vizate pot lua parte la astfel de audituri.

(3) Comisia poate cere unui stat membru să efectueze controale la fața locului pentru a verifica funcționarea corectă a sistemelor sau corectitudinea uneia sau a mai multor tranzacții. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai Comisiei pot lua parte la astfel de controale.

(4) În cooperare cu statele membre, Comisia se asigură că sunt furnizate informațiile corespunzătoare și că sunt asigurate popularizarea și monitorizarea ulterioară în cazul acțiunilor sprijinite de fond.

(5) În cooperare cu statele membre, Comisia se asigură de consecvența și complementaritatea acțiunilor cu alte politici, instrumente și inițiative comunitare relevante.

(6) Comisia stabilește orientări pentru a asigura vizibilitatea finanțării acordate în temeiul prezentei decizii.

Articolul 32

Cooperarea cu autoritățile de audit ale statelor membre

(1) Comisia cooperează cu autoritățile de audit în vederea coordonării planurilor și metodelor de audit ale acestora și face de îndată schimb cu rezultatele auditurilor efectuate cu privire la sistemele de gestionare și control, cu scopul de a folosi în mod optim resursele de control și de a evita repetarea nejustificată a activității.

Comisia își prezintă observațiile asupra strategiei de audit prezentate în temeiul articolului 28 în termen de cel mult trei luni de la primirea acesteia.

(2) Pentru a-și defini propria strategie de audit, Comisia identifică acele programe anuale pe care le consideră satisfăcătoare pe baza cunoștințelor de care dispune în privința sistemelor de gestionare și control.

În cazul acelor programe, Comisia poate ajunge la concluzia că se poate baza în principal pe probele de audit furnizate de statele membre și că va efectua propriile controale la fața locului doar dacă există probe care să indice deficiențe ale sistemelor.

CAPITOLUL VII

GESTIUNEA FINANCIARĂ

Articolul 33

Eligibilitatea – declarațiile de cheltuieli

(1) Toate declarațiile de cheltuieli includ cuantumul cheltuielilor efectuate de beneficiarii finali în procesul de punere în aplicare a acțiunilor, precum și contribuția aferentă din partea fondurilor publice sau private.

(2) Cheltuielile corespund plăților efectuate de către beneficiarii finali. Cheltuielile se justifică prin facturi însoțite de chitanță sau documente contabile cu valoare justificativă echivalentă.

(3) Cheltuielile pot fi considerate eligibile pentru sprijin din partea fondului doar dacă au fost plătite efectiv cel mai devreme la data de 1 ianuarie a anului menționat în decizia de finanțare care aprobă programul anual menționat la articolul 19 alineatul (4) al treilea paragraf. Acțiunile cofinanțate trebuie să nu fie finalizate înainte de data de începere a perioadei aferente eligibilității.

Prin derogare, perioada pentru care cheltuielile sunt eligibile este stabilită la trei ani în cazul cheltuielilor efectuate în scopul punerii în aplicare a acțiunilor susținute în cadrul programelor anuale aferente anului 2007.

(4) Normele care reglementează eligibilitatea cheltuielilor în cadrul acțiunilor care au fost puse în aplicare în statele membre și cofinanțate de către fond în temeiul articolului 4 se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).

Articolul 34

Integralitatea plăților către beneficiarii finali

Statele membre se asigură că autoritatea responsabilă face tot ceea ce este necesar pentru ca beneficiarii finali să primească suma totală a contribuției din fonduri publice cât mai rapid posibil. Nu se deduce sau reține nicio sumă, nu se percepe nici un comision specific ulterior sau vreun alt comision cu efect similar care ar avea drept efect reducerea acestor sume pentru beneficiarii finali, cu condiția ca aceștia din urmă să îndeplinească cerințele privind eligibilitatea acțiunilor și a cheltuielilor.

Articolul 35

Utilizarea monedei euro

(1) Sumele stabilite în programele multianuale și anuale ale statelor membre menționate la articolele 17 și, respectiv, 19, declarațiile certificate de cheltuieli, cererile de plată menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (o) și cheltuielile menționate în raportul privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului anual, menționat la articolul 37 alineatul (4), precum și în raportul final privind aplicarea programului anual menționat la articolul 49, sunt exprimate în euro.

(2) Deciziile de finanțare ale Comisiei, care aprobă programele anuale ale statelor membre menționate la articolul 19 alineatul (4) al treilea paragraf, angajamentele și plățile Comisiei sunt exprimate și efectuate în euro.

(3) Statele membre care nu au adoptat euro ca monedă națională la data cererii de plată convertesc în euro sumele aferente cheltuielilor efectuate în moneda națională. Această sumă este convertită în euro folosind rata de schimb lunară a contabilității Comisiei pentru luna în care au fost înregistrate cheltuielile în contabilitatea autorității responsabile pentru programul în cauză. Comisia publică această rată de schimb în format electronic în fiecare lună.

(4) În cazul în care euro devine moneda unui stat membru, procedura de conversie stabilită la alineatul (3) continuă să se aplice tuturor cheltuielilor înregistrate în contabilitate de către autoritatea de certificare înainte de data intrării în vigoare a ratei de schimb fixe dintre moneda națională și euro.

Articolul 36

Angajamentele

Angajamentele bugetare ale Comunității se realizează anual pe baza deciziei de finanțare a Comisiei, care aprobă programul anual menționat la articolul 19 alineatul (4) al treilea paragraf.

Articolul 37

Plățile – prefinanțarea

(1) Comisia efectuează plățile aferente contribuției din partea fondului în conformitate cu angajamentele bugetare.

(2) Plățile sunt efectuate sub formă de prefinanțare și sold. Plățile sunt făcute către autoritatea responsabilă desemnată de statul membru.

(3) O primă plată reprezentând o prefinanțare de 50 % din suma alocată în decizia de finanțare care aprobă programul anual se varsă statului membru în termen de șaizeci de zile de la adoptarea acelei decizii.

(4) O a doua plată aferentă prefinanțării se face în termen de trei luni de la aprobarea de către Comisie, în termen de două luni de la data prezentării oficiale de către un stat membru a unei cereri de plată, a raportului privind progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare a programului anual și a declarației certificate de cheltuieli întocmite în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 33, reprezentând cel puțin 60 % din suma plății inițiale.

Suma celei de-a doua plăți de prefinanțare efectuate de către Comisie nu depășește 50 % din suma totală alocată prin decizia de finanțare care aprobă programul anual și, în orice caz, în cazul în care un stat membru a angajat la nivel național o sumă mai mică decât suma prevăzută în decizia de finanțare care aprobă programul anual, nu depășește soldul fondurilor comunitare angajate efectiv de către statul membru pentru proiectele selecționate în cadrul programului anual din care se scade prima plată de prefinanțare.

(5) Orice dobânzi generate de plățile de prefinanțare sunt direcționate către programul anual în cauză, fiind considerate resursă a statului membru cu titlu de contribuție publică națională și sunt declarate Comisiei în momentul declarației de cheltuieli referitoare la raportul final privind punerea în aplicare a programului anual în cauză.

(6) Sumele plătite cu titlu de prefinanțare sunt lichidate din conturi în momentul încheierii programului anual.

Articolul 38

Plata soldului

(1) Comisia plătește soldul dacă a primit următoarele documente în termen de nouă luni de la data-limită a eligibilității cheltuielilor prevăzute în decizia de finanțare care aprobă programul anual:

- (a) o declarație certificată de cheltuieli și o cerere de plată a soldului sau o declarație de restituire redactată corespunzător în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 33;
- (b) raportul final privind punerea în aplicare a programului anual, astfel cum este stabilit la articolul 49;
- (c) raportul anual de audit, avizul și declarația prevăzute la articolul 28 alineatul (3).

Plata soldului este condiționată de acceptarea raportului final privind punerea în aplicare a programului anual și a declarației care evaluează validitatea cererii de plată a soldului.

(2) Dacă autoritatea responsabilă omite să furnizeze documentele solicitate la alineatul (1) până la termenul prevăzut și într-un format acceptabil, Comisia dezangajează toate părțile angajamentului bugetar al programului anual corespunzător care nu au fost folosite pentru plata prefinanțării.

(3) Procedura de dezangajare automată definită la alineatul (2) se suspendă, în ceea ce privește suma corespunzătoare proiectelor vizate, în cazul în care o procedură judiciară sau administrativă cu efecte suspensive este pendinte la nivelul statului membru în momentul prezentării documentelor menționate definite la alineatul (1). În raportul final prezentat, statul membru oferă informații detaliate referitoare la astfel de proiecte și trimite o dată la șase luni rapoarte privind progresele înregistrate în derularea acestor proiecte. În termen de trei luni de la încheierea procedurii judiciare sau administrative respective, statul membru prezintă documentele solicitate la alineatul (1) pentru proiectele vizate.

(4) Termenul de nouă luni la care se face referire la alineatul (1) încetează să curgă în cazul în care Comisia adoptă o decizie de suspendare a plăților cofinanțării pentru programul anual corespunzător în conformitate cu articolul 40. Termenul continuă să curgă de la data la care decizia Comisiei menționată la articolul 40 alineatul (3) a fost notificată statului membru.

(5) Fără a aduce atingere articolului 39, în termen de șase luni de la primirea documentelor menționate la alineatul (1) al prezentului articol, Comisia informează statul membru asupra sumei cheltuielilor recunoscută de Comisie ca fiind deductibilă din fond, precum și asupra oricăror alte corecții financiare derivate din diferența dintre cheltuielile declarate și cele recunoscute. Statul membru dispune de un termen de trei luni pentru a-și prezenta comentariile.

(6) În termen de trei luni de la primirea comentariilor statului membru, Comisia decide asupra sumei cheltuielilor recunoscută ca fiind deductibilă din fond și recuperează soldul provenit din diferența dintre cheltuielile finale recunoscute și sumele deja plătite respectivului stat membru.

(7) Sub rezerva existenței unei finanțări disponibile, Comisia achită soldul în termen de cel mult șazeci de zile de la data acceptării documentelor menționate la alineatul (1). Soldul angajamentului bugetar este dezangajat în termen de șase luni de la data plății.

Articolul 39

Reținerea plăților

(1) Plata se reține de către ordonatorul de credite delegat, în sensul Regulamentului financiar, pentru o perioadă maximă de șase luni, dacă:

- (a) într-un raport al unui organism de audit național sau comunitar există dovezi care indică o deficiență semnificativă în funcționarea sistemelor de gestionare și control;
- (b) respectivul ordonator trebuie să efectueze verificări suplimentare în urma obținerii de informații care indică faptul că cheltuielile cuprinse într-o declarație certificată de cheltuieli sunt legate de o neregulă gravă care nu a fost corectată.

(2) Statul membru și autoritatea responsabilă sunt informate de îndată cu privire la motivele reținerii plății. Plata se reține până când statul membru ia măsurile necesare.

Articolul 40

Suspendarea plăților

(1) Plățile de prefinanțare și plățile soldului pot fi suspendate de către Comisie, în tot sau în parte, în cazul în care:

- (a) există o deficiență gravă în sistemul de gestionare și control al programului, care afectează fiabilitatea procedurii de certificare a plăților și pentru care nu au fost luate măsuri de corecție sau
- (b) cheltuielile cuprinse într-o declarație certificată de cheltuieli sunt legate de o neregulă gravă care nu a fost corectată sau
- (c) unul dintre statele membre nu a respectat obligațiile care decurg din articolele 29 și 30.

(2) Comisia poate decide suspendarea plăților de prefinanțare sau a plăților soldului după ce a acordat statului membru posibilitatea de a-și prezenta observațiile în termen de trei luni.

(3) Comisia pune capăt suspendării plăților de prefinanțare și a plăților soldului atunci când consideră că statul membru a luat măsurile necesare care să permită ridicarea suspendării.

(4) În cazul în care statul membru nu ia măsurile necesare, Comisia poate adopta o decizie prin care să anuleze în tot sau în parte contribuția comunitară la programul anual, în conformitate cu articolul 44.

Articolul 41

Păstrarea documentelor

Fără a aduce atingere normelor care reglementează ajutorul de stat în temeiul articolului 87 din tratat, autoritatea responsabilă se asigură că toate documentele justificative privind cheltuielile și auditurile programelor în cauză sunt păstrate la dispoziția Comisiei și Curții de Conturi pentru o perioadă de cinci ani după încheierea programelor, în conformitate cu articolul 38 alineatul (1).

Această perioadă se întrerupe fie în cazul unor proceduri judiciare, fie în urma unei cereri a Comisiei motivate temeinic.

Documentele trebuie păstrate fie ca originale, fie sub formă de copii conforme cu originalele, pe suporturi de stocare general acceptate.

CAPITOLUL VIII

CORECȚIILE FINANCIARE

Articolul 42

Corecțiile financiare efectuate de statele membre

(1) Statele membre sunt cele dintâi responsabile pentru investigarea neregulilor, acționând pe baza probelor privind orice schimbare majoră care afectează natura și condițiile de aplicare sau control ale programelor și aducând corecțiile financiare care se impun.

(2) Statele membre efectuează corecțiile financiare necesare, impuse de neregulile individuale sau sistematice depistate în derularea acțiunilor sau programelor anuale.

Corecțiile efectuate de statele membre constau în anularea și, după caz, recuperarea integrală sau parțială a contribuției comunitare. În cazul în care suma nu este restituită în termenul prevăzut de către statul membru respectiv, dobânda, calculată la nivelul standard prevăzut la articolul 45 alineatul (2), devine exigibilă. Statele membre țin seama de natura și gravitatea neregulilor și de pierderea financiară provocată fondului.

(3) În cazul unor nereguli sistematice, statul membru în cauză își extinde investigațiile astfel încât să acopere toate operațiunile care ar fi putut fi afectate.

(4) Statele membre includ în raportul final privind punerea în aplicare a programului anual, menționat la articolul 49, o listă a procedurilor de dezangajare inițiate pentru programul anual în cauză.

*Articolul 43***Auditul și corecțiile financiare efectuate de către Comisie**

(1) Fără a aduce atingere competențelor Curții de Conturi sau controalelor efectuate de statele membre în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative din dreptul intern, funcționarii Comisiei sau reprezentanții săi autorizați pot întreprinde controale la fața locului, inclusiv prin sondaj, asupra acțiunilor finanțate de către fond și asupra sistemelor de gestionare și control, cu un preaviz de cel puțin trei zile lucrătoare. Comisia informează statul membru în cauză, în vederea obținerii întregii asistențe necesare. Funcționarii sau reprezentanții autorizați ai statului membru respectiv pot lua parte la astfel de controale.

Comisia poate cere statului membru respectiv să efectueze un control la fața locului pentru a verifica acuratețea uneia sau mai multor tranzacții. Funcționarii Comisiei sau reprezentanții săi autorizați pot lua parte la astfel de controale.

(2) În cazul în care, după finalizarea verificărilor necesare, Comisia ajunge la concluzia că un anumit stat membru nu respectă obligațiile care îi revin în temeiul articolului 29, suspendă plata de prefinanțare sau plata soldului în conformitate cu articolul 40.

*Articolul 44***Criteriile aplicabile corecțiilor**

(1) Comisia poate întreprinde corecțiile financiare prin anularea integrală sau parțială a contribuției comunitare la un anumit program anual în cazul în care, după efectuarea examinărilor necesare, ajunge la concluzia că:

- (a) există o deficiență gravă în sistemul de gestionare și control al programului care pune în pericol contribuția comunitară plătită deja în cadrul programului;
- (b) cheltuielile conținute într-o anumită declarație certificată de cheltuieli sunt neregulate și nu au fost corectate de statul membru înainte de inițierea procedurii de corecție în conformitate cu prezentul alineat;
- (c) un stat membru nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 29 înainte de inițierea procedurii de corecție în conformitate cu prezentul alineat.

Comisia decide după ce ia în considerare toate comentariile statului membru.

(2) Comisia își întemeiază deciziile privind corecțiile financiare pe cazurile individuale de nereguli identificate, luând în calcul natura sistematică a neregulii pentru a stabili dacă trebuie aplicată o corecție forfetară sau una extrapolată. Atunci când neregula privește o declarație de cheltuieli pentru care a fost eliberată în prealabil, de către autoritatea de audit, o certificare rezonabilă în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) litera (b), se prezumă existența unei probleme sistematice care declanșează aplicarea unei corecții forfetare sau a uneia extrapolate în cazul în

care, în termen de trei luni, statul membru nu poate prezenta probe care să răstoarne această prezumție.

(3) Atunci când decide valoarea unei corecții, Comisia ia în considerare importanța neregulii, precum și proporția și implicațiile financiare ale deficiențelor identificate în cadrul programului anual respectiv.

(4) În cazul în care își bazează poziția pe elementele stabilite de alți auditori decât cei din propriile sale servicii, Comisia trage propriile concluzii cu privire la consecințele financiare după examinarea măsurilor luate de statul membru respectiv în temeiul articolului 30, a rapoartelor privind neregulile semnalate, precum și a răspunsurilor statului membru.

*Articolul 45***Restituirea**

(1) Orice sumă care trebuie restituită bugetului general al Uniunii Europene este plătită înainte de scadența indicată în ordinul de recuperare întocmit în conformitate cu articolul 72 din Regulamentul financiar. Această dată a scadenței este ultima zi a celei de a doua luni care urmează emiterii ordinului.

(2) Orice întârziere în efectuarea restituirii determină aplicarea de penalități de întârziere, începând cu data scadenței și terminând cu data la care se efectuează plata. Nivelul penalității este cel aplicat de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, valabilă în prima zi calendaristică a lunii în care cade data scadenței, majorată cu trei puncte procentuale și jumătate.

*Articolul 46***Obligațiile statelor membre**

Aplicarea unei corecții financiare de către Comisie nu aduce atingere obligației statului membru respectiv de a trece la recuperări, în temeiul articolului 42.

CAPITOLUL IX

MONITORIZAREA, EVALUAREA ȘI RAPOARTELE*Articolul 47***Monitorizarea și evaluarea**

(1) În cooperare cu statele membre, Comisia monitorizează fondul în mod constant.

(2) Fondul este evaluat de către Comisie, în parteneriat cu statele membre, pentru a evalua relevanța, eficiența și impactul acțiunilor din perspectiva obiectivelor generale, menționate la articolul 2, în contextul pregătirilor pentru rapoartele prevăzute la articolul 48 alineatul (3).

(3) Comisia examinează de asemenea complementaritatea dintre acțiunile puse în aplicare în cadrul fondului și cele desfășurate în cadrul altor politici, instrumente și inițiative comunitare relevante.

Articolul 48

Obligațiile de raportare

(1) În fiecare stat membru, autoritatea responsabilă ia măsurile necesare pentru a asigura monitorizarea și evaluarea proiectului.

În acest scop, acordurile și contractele pe care autoritatea responsabilă le încheie cu organizațiile responsabile pentru punerea în practică a acțiunilor trebuie să conțină clauze care stabilesc obligativitatea de a înainta la intervale regulate rapoarte detaliate privind stadiul punerii în aplicare și gradul de finalizare a obiectivelor desemnate, care formează baza pentru rapoartele privind progresele înregistrate și, respectiv, pentru rapoartele finale privind punerea în aplicare a programului anual.

(2) Statele membre prezintă Comisiei:

(a) până la 30 iunie 2010, un raport de evaluare privind punerea în aplicare a acțiunilor cofinanțate de fond;

(b) până la 30 iunie 2012, pentru perioada 2007-2010 și, respectiv, până la 30 iunie 2015, pentru perioada 2011-2013, un raport de evaluare a rezultatelor și a impactului acțiunilor cofinanțate de fond.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor:

(a) până la 30 iunie 2009, un raport și rezultatele reanalizării punerii în aplicare a criteriilor prevăzute la articolul 12 pentru defalcarea anuală a resurselor între statele membre, împreună cu propuneri de modificare, dacă este necesar;

(b) până la 31 decembrie 2010, un raport intermediar privind rezultatele obținute și aspectele calitative și cantitative ale punerii în aplicare a fondului, împreună cu o propunere privind dezvoltarea viitoare a fondului;

(c) până la 31 decembrie 2012, pentru perioada 2007-2010 și, respectiv, până la 31 decembrie 2015, pentru perioada 2011-2013, un raport de evaluare *ex post*.

Articolul 49

Raportul final privind punerea în aplicare a programului anual

(1) Pentru a furniza o imagine clară a punerii în aplicare a programului, raportul final privind punerea în aplicare a programului anual cuprinde următoarele informații:

(a) punerea în aplicare a programului anual din punct de vedere financiar și operațional;

(b) progresele realizate în punerea în aplicare a programului multianual și a priorităților acestuia privind obiectivele sale specifice verificabile, însoțite de o cuantificare a indicatorilor, în cazul în care aceasta este posibilă;

(c) măsurile luate de către autoritatea responsabilă pentru a asigura calitatea și eficiența punerii în aplicare și, în special:

(i) măsurile de monitorizare și evaluare, inclusiv modalitățile de colectare a datelor;

(ii) o sinteză a problemelor importante întâlnite în procesul de punere în aplicare a programului operațional, precum și măsurile luate;

(iii) modul de utilizare a asistenței tehnice;

(d) măsurile luate pentru a furniza informații și pentru a aduce la cunoștința publicului programele anuale și multianuale.

(2) Raportul este considerat ca putând fi acceptat în cazul în care conține toate informațiile enumerate la alineatul (1). Comisia ia o decizie cu privire la conținutul raportului prezentat de autoritatea responsabilă în termen de două luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1), iar această decizie este comunicată statelor membre. În cazul în care Comisia nu oferă un răspuns în termenul stabilit, raportul este considerat acceptat.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 50

Pregătirea programului multianual

(1) Prin derogare de la articolul 17, statele membre întreprind următoarele acțiuni:

(a) cât mai curând după 29 iunie 2007 dar până la 14 iulie 2007, desemnează autoritatea națională responsabilă menționată la articolul 24 alineatul (1) litera (a) precum și autoritatea delegată, după caz;

(b) până la 30 septembrie 2007, înaintează descrierea sistemelor de gestionare și control menționate la articolul 31 alineatul (2).

(2) Până la 1 iulie 2007, Comisia furnizează statelor membre:

(a) o estimare a sumelor care le-au fost alocate pentru exercițiul financiar 2007;

(b) estimări ale sumelor care urmează a le fi alocate pentru exercițiile financiare 2008-2013, pe baza unei extrapolări a calculului sumelor estimate pentru exercițiul financiar 2007, ținând seama de creditele anuale propuse pentru anii 2007-2013, prevăzute de cadrul financiar.

Articolul 51

Pregătirea programelor anuale 2007 și 2008

(1) Prin derogare de la articolul 19, se aplică următorul calendar de punere în aplicare în cursul exercițiilor financiare 2007 și 2008:

(a) până la 1 iulie 2007, Comisia furnizează statelor membre o estimare a sumelor care le sunt alocate pentru exercițiul financiar 2007;

(b) până la 1 decembrie 2007, statele membre prezintă Comisiei proiectul de program anual 2007;

(c) până la 1 martie 2008, statele membre prezintă Comisiei proiectul de program anual 2008.

(2) În ceea ce privește programul anual 2007, cheltuielile realizate în mod efectiv între 1 ianuarie 2007 și data la care este adoptată decizia de finanțare care aprobă programul anual al statului membru în cauză pot fi eligibile pentru sprijin din partea fondului.

(3) Pentru a permite adoptarea în 2008 a deciziilor de finanțare care aprobă programul anual pentru 2007, Comisia realizează angajamentul bugetar al Comunității pentru 2007 pe baza estimării sumei care urmează a fi alocată statelor membre, calculată în conformitate cu articolul 12.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 52

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul comun „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, înființat prin Decizia nr. 574/2007/CE (denumit în continuare „comitetul”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Articolul 53

Revizuirea

Până la 30 iunie 2013, Consiliul revizuieste prezenta decizie pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

Articolul 54

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2007.

Articolul 55

Destinatarii

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Luxemburg, 25 iunie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

A. SCHAVAN